

Dr. N E W B R O U G H en O A H S P E
door

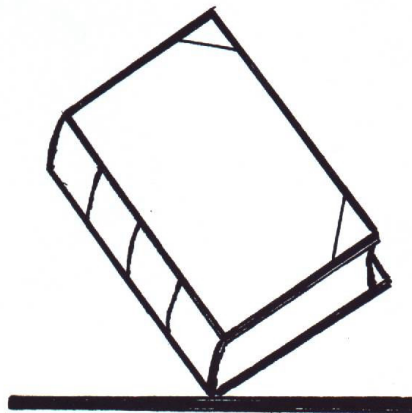
JIM DENNON

W E T E N S C H A P U I T D E R U I M T E

door

JOHN HARDEN

O U R A N O T H E N

K O S M O I N O E T I K O N

Uitgegeven door de Faithist Journal
2324 Suffock Ave, Kingman, AZ 86401 USA
vertaling Rein Hougee

samengesteld door:
STICHTING OAHSPE CENTRUM HOLLAND

Het familiedossier over dr. Newbrough & Oahspe

Via Wing Anderson verkreeg de schrijver de namen en adressen van verschillende Newbrough-families van wie werd aangenomen dat ze verwant waren aan dr. John Ballou Newbrough, maar die Wing Anderson nooit ontmoet had. Het was in juni 1961 dat ik antwoord kreeg van de kleinzoon van Solomon Daniël Newbrough (die een broer was van dr. Newbrough). Hij vertelde dat hij 18 stuks getypte pagina's in bezit had die een schets gaven van het leven van de dokter, speciaal in verband met Oahspe, alsmede aantekeningen over het drukken van de eerste uitgave. Ook had hij een originele Oahspe uit 1882.

Het was echter eerst twee jaar later, in mei 1963, dat deze correspondentie uitmondde in de ontvangst van fotokopieën van deze familieaantekeningen. De brief die vergezeld ging van dit materiaal, vermeldde o.m.: "Ingesloten bevinden zich kopieën van de aantekeningen van Nelson K. Standart en ik hoop dat ze u van dienst zijn bij uw project. U zult opmerken dat bladzijde 8 ontbreekt. Ik heb er naarstig naar gezocht, maar het is niet te vinden. Ik zou het op prijs stellen om anoniem te blijven, aangezien ik geen lezer van Oahspe ben en derhalve niet in staat zou zijn met iemand over de inhoud te discussiëren".

Er gingen nog twee jaar voorbij voordat het manuscript van 'The Oahspe Story' was voltooid. In augustus 1965 schreef hij: "Ik dank u zeer voor het toezenden van uw manuscript van 'The Oahspe Story'. Ik heb het met veel interesse gelezen en ontdekte vele dingen over dr. Newbrough en zijn werk die nieuw voor mij waren. Ik weet heel weinig over mijn familiegeschiedenis, maar mijn vader werd geboren op 28 maart 1865, en ik werd op 16 mei 1904 geboren. Mijn grootvader was Solomon Daniël Newbrough, en ik denk dat John Ballou de broer was van Solomon, zodat John Ballou Newbrough dus mijn oudoom was".

Veel van de rest van de nieuwe informatie waarvan in het manuscript gebruik werd gemaakt, kwam van een één uur durend, op de band opgenomen, vraaggesprek door Wing Anderson met de dochter van dr. Newbrough, Justine, in het jaar 1960. Het was beslist de laatste keer dat Justine erin toestemde te praten over haar vader of de Oahspe.

De rest van de informatie is afkomstig van de microfilmkopieën van de boeken die dr. Newbrough had geschreven, oude krantenknipsels over Oahspe en Shalam, en diverse artikelen over Shalam die teruggaan tot het jaar 1906. De Congres Bibliotheek in Washington DC en het Museum van de New Mexico Library in Santa Fe waren bijzonder behulpzaam, en de Staatsbibliotheek van Californië te Sacramento was zo vriendelijk om het mogelijk te maken dr. Newbrough's roman over de "goldrush" uit 1855 te verkrijgen.

Door tussenkomst van de Congres Bibliotheek kon het in 1859 door dr. Newbrough geschreven poëzieboek worden aangetroffen in de bibliotheek van de Universiteit van Virginia te Charlottesville, die zo vriendelijk was het op microfilm te leveren. Binnenin het

omslag van de poëziebundel zat een met de hand geschreven aantekening van John A. Lant, de eerste drukker die met het oorspronkelijke Oahspe manuscript werkte!
De volgende "aantekeningen" zijn onbewerkt. De redactionele aantekeningen zijn toegevoegd waar extra of verklarende informatie beschikbaar was.

Jim Dennon, febr. 1975

De notities van Nelson K. Standart

(pag.1) Voor degenen die psychologie hebben gestudeerd en voldoende geestelijke ontplooiing bezitten is Oahspe het belangrijkste boek dat ooit aan de wereld geschonken werd. Als zij bekend zijn met archeologie, etnologie, astronomie of aanverwante studies, zullen zij in de inhoud het geheim van het verleden onthuld vinden, alsmede een gids voor het heden en de generaties van de toekomst, met een totaal nieuwe kosmogonie van het heelal.

Gewichtige boeken en belangrijke zaken die de loop van de mensheid veranderen, zijn gewoonlijk van een radicaal karakter en worden traag door de massa aangenomen, en ze beginnen hun invloed diep beneden in de wortel der dingen uit te oefenen.

Oahspe heeft aangetoond een dergelijk boek te zijn. Er is grote belangstelling gewekt in de geest van velen, en gedurende korte of langere tijd zijn vele personen op pad gegaan om door hun streven een vast geloof in de waarheid van de verklaringen te verkondigen. Duizenden anderen die in de verklaringen geloofden, werden er niet genoeg door bewogen om hetzij de leringen aan te nemen of te proberen de opdrachten uit te voeren. Andere duizenden hebben er een ruimere en hogere kijk op het leven en het bestaan door gekregen en hebben hun voornemen en gedrag gewijzigd in de richting van hogere en betere zaken.

Terwijl zich bij de mensen van de aarde een toenemende belangstelling in dit verbazingwekkende werk ontwikkelt, zullen velen vragen:

Uit wat voor bron is het afkomstig?

Hoe werd het tot stand gebracht?

Wat was het voor man die zulke wonderlijke dingen kon schrijven?

(pag.2) In het boek zelf wordt geen melding gemaakt van de auteur ervan aan de sterfelijke kant, noch hoe het precies werd voortgebracht. Het boek verklaart wat het is en wat het bedoelt tot stand te brengen; maar los hiervan zouden toekomstige generaties lang kunnen overwegen en diep kunnen speculeren zonder op de precieze waarheid uit te komen voor wat betreft het tot stand komen ervan. Daarom zou het goed zijn geweest als er tijdens de eerste halve eeuw van het bestaan ervan op de wereld een geschikte compilatie was gemaakt om op verschillende plaatsen te bewaren, over de voornaamste feiten rond de productie en het in stand houden ervan.

Aangezien het werk duidelijk nooit was bedoeld om één man of een stel mensen, of zelfs één natie naar voren te schuiven, maar om een licht te zijn voor de hele wereld gedurende honderden generaties in de toekomst, moet men natuurlijk buiten het boek zelf kijken voor zulke historische feiten die bedoeld zijn om te worden bewaard.

Een gedeelte van de naam van de zogeheten auteur verschijnt op het schutblad van de voorpagina. Om door het auteursrecht een boek van dit karakter te beschermen, was essentieel, dus gebruikte dr. Newbrough zijn eerste twee namen, John Ballou, om dit te volbrengen zonder zijn eigen identiteit eraan te verbinden.

Het boek is gegrond op zijn eigen waarden, zonder sterfelijke autoriteit. Niettemin is zelfs iemand die het aanneemt zonder autoriteit, min of meer geïnteresseerd in de vervaardiging ervan.

De vragen die hierin worden gesteld, zullen duizenden keren door toekomstige generaties worden gesteld, en ze behoren beantwoord te worden. Dit is de reden waarom de feiten worden gegeven over het leven van een individu dat werd gebruikt door de Grote Auteur van alle dingen, voor zijn wonderlijke doeleinden.

In Oahspe wordt verklaard dat gedurende driehonderd jaar voorafgaand aan de dageraad van Kosmon (13 maart 1848) (noot v.d.bewerker: de werkelijke datum in Oahspe is 31 maart 1848) de loo'is (engelen die de leiding hebben over speciale geboorten op de aarde) voorbereidingen troffen voor het vestigen van het nieuwe licht en de nieuwe voorwaarden onder de mensen.

(pag.3) Als een gevolg van dit grote werk vinden we in ieder land duizenden mensen die geestelijk en intellectueel begiftigd zijn, om de nieuwe godsbeschikking te aanvaarden en te helpen vestigen. Overal onder de denkende mensen zijn de oude religies en filosofieën aan het verdwijnen, en de ruimere en meer volmaakte filosofieën en dergelijke nemen hun plaats in. Overal verenigen mannen en vrouwen zich om de massa's te verheffen naar hogere en edeler dingen, naar een reiner en onzelfzuchtiger leven. Sommigen getroosten zich opofferingen om de inspiratie, die als een levend vuur in hun ziel brandt, te volbrengen.

Toen Oahspe voor het eerst verscheen, had zich reeds een publiek verzameld, niet in grote aantallen, maar voldoende om het een goede ontvangst en een stevige ankerplaats te geven, ondanks zijn in alle opzichten nieuwe blik op het leven en het bestaan. Er waren mannen en vrouwen geboren die de boodschap ervan reeds gedeeltelijk verkondigden, en geheel in overeenstemming met het komende ras van mensen, groter dan er ooit is geweest.

De afgelopen vijftig jaar hebben een gestage groei te zien gegeven en binnen nog een eeuw zouden er honderdduizenden moeten zijn die dit licht willen aanvaarden. Er blijft weinig twijfel over als al de feiten worden overwogen, dat dr. Newbrough op de wereld werd geboren met een bijzondere opdracht, en dat hij er van voor zijn geboorte voor was bestemd om dit werk te volbrengen. Men kan zeggen dat dit waar is van allen, die tot dusverre iets waardevols tot stand gebracht hebben in de richting van het verspreiden en vestigen van het Nieuwe Licht.

(pag.4) De volgende geschiedenis van dr. Newbrough geeft een idee over de training, die nodig was voor iemand die het instrument zou worden om zo'n groot werk als Oahspe door te kunnen geven.

Dr. JOHN BALLOU NEWBROUGH

Een schets van zijn leven en werk voor de mensheid

Dr. Newbrough werd op 5 januari 1828 geboren (noot van de bewerker: alle andere bronnen vermelden zijn geboortedatum als 5 juni 1828) bij Wooster, Ohio (noot: volgens zijn dochter, Justine, was de werkelijke plaats van geboorte in Mohicanville, bij Wooster. Andere bronnen vermelden Springfield, hetgeen onjuist is, maar er kan Springville zijn bedoeld, dat zelfs nog dichterbij Wooster ligt. Heel waarschijnlijk stond de blokhut ergens tussen Springville en Mohicanville, vlakbij de rivier de Mohican). De ouders van zijn vader waren Engelsen; die van zijn moeder Duitsers. Beiden waren in Virginia geboren. Ten tijde van haar huwelijk was zijn moeder tweeëntwintig, en zijn vader (William Newbrough) dertig. Allebei vonden ze het verkeerd om slaven te houden, dus namen ze hun aandeel van de familiebezittingen in geld en emigreerden naar Ohio, toen het nog een wildernis was, waar ze zich vestigden op een prachtige boerderij. Het was een werk van jaren om deze boerderij te ontginnen, omdat de bodem grotendeels was bedekt met een woud van notenbomen, eiken, walnoot- en dennenbomen; maar de grond was heel vruchtbaar en geschikt voor de verbouw van alle soorten niet tropische vruchten en groenten.

John Newbrough bleef tot hij zestien jaar oud was op zijn vaders boerderij en ontving zijn eerste onderwijs op de plattelandsschool, waar zijn vader les gaf. Zelf gaf hij er les in de winter waarin hij zestien was.

Later, toen hij wat van de wereld wilde zien, verliet hij het huis een poos, maar keerde terug nadat hij had besloten om arts te worden. In die tijd stuurde zijn vader de oudste zoon (Solomon) naar een medisch college en hij kon het zich niet veroorloven om allebei er heen te sturen, maar John's moeder had wat gespaard en gaf het hem om zijn opleiding te helpen voltooien.

Hij ging naar Cleveland in Ohio, waar hij kennismaakte met een tandarts die heel veel belang in hem ging stellen, en woonde gedurende vier of vijf jaar in het gezin van deze man. Hij bezocht daar de middelbare school en werkte na de lessen om hem te assisteren, zodat hij dat beroep kon leren.

(pag.5) Nadat hij zijn diploma had behaald bezocht hij een medisch college, hetgeen ook in Cleveland moet zijn geweest, en bleef de tandarts, tegen een salaris, assisteren. Nadat hij was geslaagd bij dit medisch college gaf zijn oom, die de leiding had over het Staats Krankzinnigen Gesticht, hem een baan als een van de assistenten. Als hij sprak over zijn ervaringen in dit gesticht, vertelde hij een aantal interessante geschiedenissen over personen die daar werden opgesloten en die niet krankzinnig waren (noot v.d.bewerker: ik was niet in staat om dr. Newbrough's opleiding in de staat Ohio na te gaan, aangezien hun Departement van Onderwijs geen archieven bezit die zo verteruggaan, noch kon het Departement van Gezondheid van Ohio zijn tewerkstelling in het Staats Krankzinnigen Gesticht bevestigen. Er waren geen documenten uit die

periode).

Toen in 1849 de Californische goudkoorts uitbrak, nam hij het besluit om ook te gaan. Zijn gezelschap begon goed toegerust, maar eer ze ver waren gekomen kregen sommigen verschil van mening en scheidten zij. De reis duurde lang en ze leden veel ontberingen. Voordat ze hun bestemming hadden bereikt, waren alle ossen op twee na doodgegaan. De jongere mannen liepen zowat de hele afstand.

Gedurende zijn verblijf van twee en een half jaar in de goudvelden had hij succes en vervolgens ging hij met zijn gezelschap, dat uit Engelsen en Schotten bestond, in 1852 naar Australië. Ook daar hadden zijn pogingen succes, met als resultaat dat hij ongeveer \$24.000 bijeenbracht.

Met dit royale bedrag besloot hij op reis te gaan en boekte passage op een zeilschip van Australië naar Londen, vanwaar hij door Europa, China, India en delen van Afrika reisde. Hij voelde zich geleid om vele landen te bezoeken, opdat hij alle mensen in hun eigen omgeving kon zien, waardoor hij zijn ideeën en ervaringen van de wereld en haar bevolking kon verruimen.

Ofschoon hij een geboren Amerikaan was voelde hij dat alle landen voor hem gelijk waren; allen waren zijn broeders, hij kende geen verschil in ras of kleur.

Noot v.d.bewerker: In 1855 gaf dr. Newbrough een 544 pagina's tellende roman uit, maar in werkelijkheid schreef hij die voor een sociale hervorming in de behandeling van de Amerikaanse Indianen en vreemdelingen in dat land. Hij had als titel: The Lady of the West, met als ondertitel: The Goldseekers, door John Ballou (zonder zijn achternaam), voor hem gedrukt door Moore, Wilstach, Keys en Overend in Cincinnati, Ohio, 1855. Het enig bekende exemplaar bevindt zich in de Staatsbibliotheek van Californië te Sacramento.

(pag.6) Als afsluiting van zijn reis keerde hij terug naar Amerika en vestigde zich in Cincinnati, Ohio, en beoefende daar drie jaar lang de geneeskunde (1854-1857).

Aangezien het beroep van medicus hem met zo veel lijden in aanraking bracht, hield hij er niet meer van en gaf zijn praktijk op; naderhand had hij veel succes als tandarts.

Hij bezat een edelmoedige natuur, hechtte weinig waarde aan het oppotten van geld, schonk vrijuit aan degenen die in nood zaten en deed en plande alles op grote schaal.

Hij was een vindingrijk genie, en was de uitvinder van de rubberen plaat voor het gebit.

Hij sloot zijn bedrijf (medische praktijk) in Cincinnati, ging per schip naar Schotland en trouwde daar een Schotse dame (noot v.d.bewerker: Rachel Turnbull, de zuster van zijn maat in de goudvelden, John Turnbull. Dat was in 1857, toen hij een tandartspraktijk opzette in Dayton, Ohio).

Vervolgens keerde hij terug naar Amerika en ging (later) in de handel in Philadelphia.

Spoedig nadat de burgeroorlog was uitgebroken raakte hij nagenoeg alles kwijt. Daarvandaan vestigde hij zich in New York en begon een praktijk in tandheelkunde, die hij ongeveer vijfentwintig jaar lang voortzette (1859-1884).

Noot v.d. bewerker: In 1859 werd dr. Newbrough's gedicht "Woman's Wish" uitgegeven, met de vermelding: "A. Buckeye" als de auteur, gedrukt voor de schrijver bij Francis & Loutrel, 45 Maiden Lane, New York, 1859. Het exemplaar dat werd aangetroffen in de Universiteitsbibliotheek van Virginia, was persoonlijk van een handtekening in de omslag voorzien, in Astor House, N.Y. 14 sept.1859 en aangeboden aan Mr. en Mrs. Smith door de schrijver, J.B. Newbrough. Op de achterkaft staan de volgende, met de hand geschreven aantekeningen: "Het eerste boek van Dr. J.B. Newbrough (1855) (de auteur hiervan), werd gedrukt te Cincinnati, O., twee jaar voor hij was gehuwd, met als titel: "The Lady of the West", een verhaal over het leven van een Californische pionier, van ongeveer 600 pagina's".

"Richtte een tandartspraktijk in te Dayton, O. 1857".

"Stelde Oahspe samen, een nieuwe bijbel, in W.34th.St., New York. Maakte platen voor de eerste uitgave gereed, maar drukte ze niet af. Drukte de tweede uitgave in 1882 van hetzelfde aantal, ook de derde uitgave (1891), herzien en in kleinere zetting gepubliceerd. Ik vervaardigde het zetsel voor het eerste boek, Oahspe". (getekend) John A.Lant.

Op een bepaald ogenblik was hij een enthousiaste Vrijmetselaar.

Toen hij belangstelling had gekregen voor het spiritualisme, onderzocht hij dit grondig (noot v.d.bew.: in zijn boek uit 1855 vermeldt hij zijn kennis van het spiritualisme), ging het land door, tegen aanzienlijke kosten, bekeek iedere fase van het mediumschap; en nodigde soms voor een maandlang mediums in zijn huis uit. Zij vertelden hem dat hij een medium was, en de resultaten van zijn werk bewezen dat hij misschien wel het meest verbazingwekkende instrument in handen van de Almachtige is geweest dat de wereld ooit heeft gekend, voor het doorgeven van geestelijke berichten.

Hij was gevolmachtigde van de First Society of Spiritualists in New York City.

Twintig jaar lang was hij vegetariër (1871-1891) en onthield zich van het gebruik van melk, eieren, boter en kaas. Hij had belangstelling voor de anti-inentingsbeweging en in alle hervormingen. Voordat Oahspe was geschreven besteedde hij heel wat tijd en geld om te proberen de doodstraf in de staat New York afgeschaft te krijgen, maar de politici verwierpen zijn pogingen in die richting, dus gaf hij het op.

(pag.7) Jarenlang wijdde hij zijn leven, geld en serieuze pogingen aan het verlichten van de noden van anderen, het helpen van arme mediums en van degenen die op zijn pad kwamen.

Hij begon een tehuis voor bekeerde dronkaards, maar het was als water naar de zee dragen en het bereikte nooit de wortel van het kwaad.

Toen dr. Newbrough voor de eerste keer begon met een sessie voor geestelijke manifestaties, richtte hij een kamer in zijn huis in, 128 west 34th St., New York, en stond niet toe dat er iemand binnenging; hij maakte hem zelf schoon en sliep er aanzienlijke tijd.

Hij slaagde erin geestelijke stemmen te horen, net als duizenden mensen in die tijd, en ontwikkelde vele fasen van su'is (mediumschap).

Er werd hem gezegd uitgebreide onderzoeken naar verschillende wetenschappelijke onderwerpen te doen; bijvoorbeeld astronomie. Nadat hij de openbare bibliotheken en uitputtende verhandelingen had doorvorst, werd hem gezegd zo duidelijk mogelijk op te schrijven wat de geaccepteerde logica van de wereldlijke geleerden over dat bepaalde onderwerp was. Na dit te hebben volbracht verklaarden de engelen dat er maar weinig of hoegenaamd niets aan exacte informatie over het onderwerp bij de mensen bestond. Vervolgens werd dan een ander onderwerp aangepakt, met gewoonlijk hetzelfde resultaat.

Naderhand vertelde men hem dat dit gebeurde om zijn geest te reinigen van menselijke dwaalbegrippen en open te blijven staan, zodat de betreffende materie van het werk dat hij zou gaan produceren niet door zijn eigen ideeën zou worden beïnvloed.

Op een dag, toen hij zijn ervaringen met de engelen beschreef aan mr. John Lant, verklaarde hij dat, nadat ze hem verzocht hadden zowat een heel werk van Oahspe te schrijven, hem verteld werd het te vernietigen en hij viel er met geweld op aan, en begon het werk helemaal opnieuw!

(pag.8 van deze aantekeningen ontbreekt)

(pag.9) Ik ben jaren bekend geweest met een aantal mensen die ook goede bekenden waren van dr. Newbrough gedurende de periode van zijn werk aan Oahspe. Dr. Henry S. Tanner, iemand met een hechte reputatie, kende hem goed en stichtte de eerste kolonie. (noot v.d.bew.: dat was in 1883 in Woodside, New Jersey. Het mislukte in hetzelfde jaar).

Nelson K. Standart

De neef van dr. Newbrough woont in Detroit. Hij fabriceert "Newbro's Herpicide" (noot v.d.bew.: de familie van dr. Newbrough heeft de achternaam afgekort tot "Newbro").

(pag.9, vervolg)

De eerste echte Oahspe

Zodra Oahspe was voltooid in manuscript en gereed om te worden gedrukt, nam de dokter een drukker, John A. Lant, in dienst in 207 & 209 West 41th Street, New York, om te beginnen aan hetgeen de eerste uitgave zou worden. Dit werk werd binnen een jaar voltooid. De drukvormen werden door 'Jim' , een betrouwbare kleurling, met een handkar naar de tandartspraktijkruimte van de dokter gebracht, waar de papiermatrijzen werden vervaardigd en vervolgens de platen werden gegoten. Het hele werk werd gereedgemaakt en gegoten, maar nooit gebruikt!

Mr. Lant maakte drukproeven van de lettervormen en borg ze zorgvuldig op als naslagwerk voor de drukker. Hij was er diep van overtuigd dat ze in de toekomst van waarde zouden kunnen zijn en dus werden ze opgeborgen.

Gedurende een aantal jaren nadat Oahspe was gedrukt werden ze blootgesteld aan opslag, verhuizingen en allerlei toestanden op vreemde plaatsen, maar uiteindelijk bleven ze gespaard. Mr. Lant nam deze pagina's mee naar Detroit en bracht ze onder bij de broederschap van het Licht.

Het volgende is één van deze proefbladen, waarvan er 500 zijn bewaard (noot v.d.bew.: dit proefblad ontbreekt ook aan deze aantekeningen). Aan het einde van deze reproductie van de aantekeningen bevinden zich verschillende gekopieerde pagina's van de proefbladen die tot het oorspronkelijke boek van Saphah behoorden en die uit de gepubliceerde uitgaven van Oahspe zijn weggelaten.

Terwijl hij met dit eerste stel platen aan het werk was, kwam er een boodschappenjongen in zijn kantoor met een pakje waarin \$ 4000 zat en de mededeling dat hij het voor zijn werk moest gebruiken. Dit bleek naderhand afkomstig te zijn van mevr. Elizabeth Thompson, een welgestelde dame die haar leven wijdde aan humanitaire doeleinden. Vervolgens zorgde ze ook nog voor voldoende fondsen om het drukken van de Oahspe-uitgave van 1882 te kunnen voltooien (noot v.d.bew.: de Oahspe van 1882 staat dus op de wereld bekend als de 'eerste uitgave', maar was in werkelijkheid de tweede versie, aangezien de originele eerste platen nooit voor uitgave werden gebruikt!).

De platen voor de uitgave van 1882 werden op een 'Hughes apparaat' in stereotypie gedrukt, waarbij de dokter in dit werk werd geassisteerd door zijn zoon Willie (noot v.d.bew.: Willie of William was waarschijnlijk naar dr. Newbrough's vader genoemd).

Dat de eerste 'Lant-platen' als gevolg van krimp aan de hoeken defect kunnen zijn geweest is de enige reden die mr. Lant kan geven waarom ze niet voor de eerste gedrukte uitgave werden gebruikt.

Mr. Lant had niets van doen met de gedrukte uitgave van 1882; in feite wist hij niet eens dat er aan begonnen was, noch de reden waarom de dokter van het eerste stel platen

was afgestapt! Dr. Newbrough heeft er nooit met hem over gesproken. Nu hij het geld van mevr. Thompson had, dacht hij ongetwijfeld dat hij een beter boek zou kunnen produceren.

Onder de firmanaam "Oahspe Publishing Association", W.29th Street, kochten zij een grote Wharfdale drukpers, compleet met uitrusting, en vervaardigden 3000 exemplaren van wat nu bekendstaat als de 'eerste uitgave van 1882'.

Deze druk is nu heel zeldzaam; de schrijver bezit slechts één kopie (noot v.d.bew.: de Library of Congress, de Los Angeles Public Library en verschillende anderen bezitten er nog een. Diverse anderen bevinden zich in handen van particulieren, daarbij inbegrepen die welke Ray Palmer fotografisch herdrukte in 1960).

(pag.10) Nadat de Oahspe van 1882 was gedrukt nam de belangstelling van de dokter voor de installatie af, maar ze gaven inderhaast nog twee boekjes van mevr. Thompson uit: 'Kindergarten Homes' en 'Figures of Hell', een traktaatje over geheelonthouding, waarvoor Mr. Lant de noten schreef. Ongeveer 500 exemplaren van 'Moral Education' door Joseph Rhodes Buchanan werden bij de Association opgeslagen.

(pag.11) Drieëndertig pagina's met 'commentaar', die in de Oahspe van 1882 waren opgenomen, verschenen niet in de uitgave van 1891, terwijl het 'Boek van Discipline' dat op pag. 834 van de uitgave van 1891 begint, geheel ontbreekt in de 1882 uitgave (noot v.d.bew.: het 'Boek van Discipline' werd voor het eerst gepubliceerd in 'The Gospels of Oahspe', dat op 27 februari 1884 door John Ballou Newbrough van auteursrecht werd verzekerd).

In het voorwoord van deze publicatie staat: "De grote vraag naar Oahspe noodzaakte ons om het in delen uit te brengen, ten einde het voor personen met beperkte middelen gemakkelijker te maken het complete werk te verkrijgen". . ."De zes boeken van het 'Tussenbedrijf' zullen weldra worden uitgegeven: 'Gods Boek van Ben', 'Boek van Kosmogonie en Profetie', 'Boek van Saphah', 'Boek der Lofzangen', 'Boek van Zemers' (liederen) en 'Gebeden Boek'. De zesentwintig boeken van de geschiedenis van hemel en aarde zullen te zijner tijd volgen". De boeken van Zemers en de Gebeden zouden nieuw zijn, als ze al ooit waren gepubliceerd. Dit 'gospels' (evangelie)boek bevatte 5 boeken: 'Boek van Jehovih', 'Boek van het Oordeel', 'Boek van Inspiratie' (met veranderingen in de Faithist-kalender), 'Boek van Jehovih's Koninkrijk op Aarde' en het nieuw gepubliceerde 'Boek van Discipline'.

Er staan talloze 'noten van de bewerker/uitgever' in het 'gospelboek' die nooit verschenen zijn in hetzij de uitgave van 1882 of die van 1891.

Een advertentie voor de Oahspe van 1882 verscheen op de laatste pagina; dat hij kon worden verkregen bij dr. Gustave Percy Wiksell, Hotel Balham, Boylston Street, Boston, Mass., U.S.A. voor \$2,- plus 50 c. portokosten. De 'Gospels of Oahspe' werden voor 50 c. verkocht.

De portretten die voor de eerste keer in de uitgave van 1891 verschenen, maar ontbraken in die van 1882, werden vervaardigd in het kleine huis in Dona Ana (Shalam), Nieuw-Mexico, dat uitsluitend door dr. Newbrough werd gebruikt, maar de andere tekeningen (illustraties) die in beide uitgaven verschenen, werden op automatische wijze doorgegeven in de periode dat het originele manuscript door de engelwereld werd geschonken. (noot v.d.bew.: het auteurschap van Oahspe is door de Library of Congress gerubriceerd als 'automatisme').

Nadat er 3000 exemplaren van de uitgave van 1882 waren uitgekomen, begon dr. Newbrough het licht dat daarin vervat was, uit te dragen, en nam mr. Lant in dienst om persberichten, circulaires enz. voor te bereiden en te drukken, en ook om hem exemplaren van Oahspe te laten plaatsen in de vooraanstaande boekhuizen van Philadelphia, New York en Brooklyn.

Op verzoek van mevr. Thompson haalde mr. Lant de drukpers weg en bracht hem onder bij mr. Edwards en hij pakte het zetsel, de letterkasten en stellages in zijn timmerwerkplaats in. De overblijvende boeken werden in het openbaar verkocht en het bedrijf gesloten; er werd verslag uitgebracht aan mevr. Thompson.

Ongeveer een jaar later stuurden mevr. Newbrough en mevr. Thompson bericht aan mr. Lant om de hele uitrusting weg te halen, hetgeen hij deed, en op een andere plaats op te stellen. Ongeveer in diezelfde tijd verzocht dr. Newbrough vanuit Dona Ana in Nieuw-Mexico om de platen en afbeeldingen naar die plaats te zenden. Ze waren opgeslagen op het adres 128 W. 34th St., New York. Ook deze opdracht voerde mr. Lant uit.

(pag.12) Mr. Lant verklaart dat, gedurende zijn nauwe samenwerking met dr. Newbrough, terwijl de eerste lettervormen en platen werden gezet, het hele werk zonder onderbreking werd uitgevoerd; bovendien hield de dokter zich bezig met een omvangrijke tandartspraktijk. Hij bezat vijf stoelen voor tandheelkundige behandeling met assistenten die hem hielpen. Hij zorgde voor al de kopij (voor Oahspe), schonk persoonlijk aandacht bij het plaatsen van de afbeeldingen (illustraties); deed al het correctiewerk en bracht dikwijls een bezoek aan de drukkerij. Hij was altijd vriendelijk, geduldig, onvermoeibaar en tevreden.

Mr. Lant overleed in januari 1913 te Florissant, Missouri.

Mr. Lant kende dr. Newbrough goed sinds 1872 (voordat hij met zijn training begon) en merkte met verwondering de opmerkelijke verandering op in zijn persoonlijkheid en voorkomen. Van een zware vleeseter veranderde hij in een volstreekte vegetariër.

Dit fenomeen en het feit dat hij zo veel werk met klaarblijkelijk zo weinig moeite tot stand bracht, alsmede het produceren van drie uitgaven van het boek Oahspe in zo'n korte tijd schijnt hem toe de voornaamste manifestatie van de eeuw te zijn.

In de tijd dat de Oahspe van 1882 uitkwam ontstond daardoor een aanzienlijke belangstelling en gunstige en ongunstige kritiek, maar hij kwam in handen van velen die diep werden geroerd en naar het schijnt ook gereed waren om met het werk te beginnen.

Zo'n veertig van hen kwamen bijeen in een plaats die bekendstaat als Pearl River, New York, als gevolg van een oproep van dr. Newbrough. Deze eerste bijeenkomst stond bekend als Kamp Hored (noot v.d.bew.: een verslag van deze eerste conferentie van Faithists begint op pagina V van de 'Gospels of Oahspe', gedrukt in 1884. De conferentie werd van 24-26 november 1883 gehouden en bijgewoond door 63 Oahspe studenten. Het mondde uit in de organisatie die bekendstond als de 'Oahspe Lodge of Faithists'). Hier werd de organisatie door de dokter onderwezen en geleid. Hij was bijzonder geliefd bij degenen die het werk tot het hunne hadden gemaakt. Hij was een forse man, één meter vijfentachtig lang, woog precies negentig kilo en was zeer onzelfzuchtig, opofferend en wonderbaarlijk ontwikkeld in helderziendheid en helderhorendheid (mediumschap).

(pag.13) Het volgende is overgenomen uit een oude prospectus, gedrukt in 1884:

De Tae van de Faithists

Dit is het begin van een gemeenschap, maar anders dan wat er ook maar eerder in enig deel van de wereld is geprobeerd. Het moet worden opgebouwd met kinderen, met het doel ze op te voeden. De volgende passage die uit hun verenigingsstatuut werd overgenomen, afgegeven door de staat New York, is wat meer verklarend, te weten:

"Het doel van onze vereniging is het bijeenbrengen van en zorgdragen voor vondelingen en wezen en andere niet beschermde kinderen, en ze onder te brengen in een kolonie in het westen, waar we een stuk land van voldoende grootte zullen aankopen, waar we de verkoop en het gebruik van sterke drank zullen verbieden, en waar de kinderen kunnen worden opgevoed en onderwezen uit het zicht van dronkenschap en goddeloosheid, die zo gebruikelijk zijn in onze grote steden".

(pag.13) Maar het doel wordt veel uitgebreider verklaard in het boek van 'Jehovih's Koninkrijk op Aarde', zoals men het aantreft in de nieuwe bijbel Oahspe. Hier wordt de grootsheid en schoonheid van het plan duidelijk gemaakt en er wordt aangetoond dat door middel hiervan jaarlijks de levens van duizenden kinderen gespaard zouden worden, kinderen die anders ten onder zouden gaan, zoals het nu gebeurt in onze grote steden.

Maar liefdadigheid is niet het enige waarnaar wordt gestreefd. De kinderen dienen allerlei beroepen te leren; werktuigbouw, landbouw enz. , vanaf de kleuterschool totdat ze volwassen zijn geworden. En zelfs daar eindigt het werk niet, want er moet voor huisvesting worden gezorgd binnen de kolonie, waar ze hun leven lang mogen wonen als ze daarvoor kiezen. Men zou kunnen denken dat het heel wat geld zou kosten om zo'n onderneming te laten slagen, maar dat is niet het geval.

Elke kolonie behoort in eigen behoeften te voorzien door alles dat nodig is zelf te verbouwen, te telen en te vervaardigen. Om dit te volbrengen wordt er een nieuw bestuur (broederschap) gevestigd, en dit verschilt van hetzij een monarchie of een republiek, en ligt op een hoger plan.

Achter dit alles bevindt zich een nieuwe religie, en toch ook geen nieuwe religie in feite, maar het in praktijk brengen van een religie die gebaseerd is op de geboden, zoals die in al de religies van de wereld werden geopenbaard. De Faithists (gelovigen, getrouwen - vert.) zijn religieuze mensen, maar zij vereren geen heer of heiland, maar alleen Jehovih, de Schepper.

(pag.14) Hun rituelen en ceremoniën zijn veel indrukwekkender dan al hetgeen er ooit werd beoefend, maar toch worden ze alleen maar gegeven in het kader van opvoeding en discipline. Ook het communiceren met engelen wordt onderwezen, mét instructies over de aard van de geesten der doden in de eerste en tweede verrijzenissen in de hemel. Maar in geen geval stellen de Faithists zich onder de leiding van de geesten. Zij beproeven stoffelijke en geestelijke kennis en nemen slechts datgene aan wat geheel kan worden bewezen.

Deze gemeenschappen mogen elk nooit de 3000 inwoners te boven gaan, en alle dingen moeten gemeenschappelijk worden beheerd. Hiertoe worden de kinderen vanaf hun vroegste jeugd getraind. Ook leren zij elkaar te helpen en te begrijpen dat alle dingen van Jehovih zijn, in onze hoede toevertrouwd.

De naam van deze organisatie luidt "The Tae", en ze bestaat uit een Openbare en een Besloten Raad.

Elk van deze tehuizen of kolonies zal een Besloten Raad instellen, maar er dient slechts één Openbare Raad te zijn. De leden en loges hiervan moeten zich in al onze grote steden bevinden. Elke Besloten Raad zal zijn eigen tehuis of kolonie besturen. Hun behoeften, vereisten, mogelijkheden enz. zullen aan de Openbare Raad kenbaar worden gemaakt.

Giftten, uitkeringen en legaten moeten worden overgemaakt aan de Openbare Raad, of aan The Tae, maar in geen geval aan de Besloten Raad. Maar de Openbare Raad dient de fondsen ten bate van een of meer kolonies aan te wenden.

De Openbare Raad dient ook toe te zien op het bijeenbrengen van de baby's en kinderen zoals boven vermeld, en ze over te dragen aan een kolonie.

(pag.14, vervolg) De leden van de Tae, hetzij van de Openbare of de Besloten Raad, ontvangen geen betaling of vergoeding voor hun diensten. Al de leden die, indien ze worden geaccepteerd, in deze tehuizen of kolonies gaan wonen, zullen worden voorzien van voedsel en kleding en onderdak gedurende hun hele leven, maar ze ontvangen geen betaling voor hun werk.

Ze kunnen pas worden geaccepteerd wanneer ze al hun aardse bezittingen hebben opgegeven en zich hebben losgemaakt van de gewoonten, gebruiken en ijdelheden van de wereld. Het is nog maar enige maanden geleden dat de Tae is gestart. Een oproep voor vrijwilligers kreeg respons uit bijna alle delen van de Verenigde Staten, hetgeen aantoonde dat onze hemelse Vader werkelijk over de mensen beschikt voor zo'n groot en

heilig werk.

Op 1 mei 1884 werd begonnen met een huiselijke bijeenkomst nabij Pearl River, Rockland County, New York, en er is een voldoende aantal vrijwilligers gekomen die hun leven en fortuin hebben gewijd aan het werk, ten einde succes te verzekeren.

(pag.15) De eerste dag van inwijding was de 217e dag van het 36e jaar van het Kosmon Tijdperk, of de 26e dag van juli 1884 volgens de christelijke kalender. (noot v.d.bew.: de Shalam kolonisten namen deze dag later aan als 'Heilige Kosmon Dag', zoals dat wordt vermeld in hoofdstuk XVIII van het 'Boek van Inspiratie' in Oahspe. Er werd ook naar verwezen in een stichtingsakte die werd opgemaakt door Andrew Howland in 1885, toen de kolonie als rechtspersoon werd erkend als de 'Eerste Kerk van Tae', gedateerd op 28 december 1885).

De rituelen en religieuze ceremoniën waren niet alleen interessant en leerzaam, maar ook hoogst indrukwekkend.

Twee van de broeders zijn op zoek gegaan naar een plaats voor de toekomstige kolonies van Tae (noot v.d.bew.: dit waren dr. Newbrough en Andrew Howland. Terwijl ze in Las Cruces, Nieuw-Mexico, waren, hadden ze een bespreking met Vrijmetselaren over beschikbaar land. Als resultaat werd er op 4 oktober 1884 door Andrew Howland een stuk land van de Dona Ana Bend aangekocht van John Barcastle, een Ierse handelaar. De oppervlakte bedroeg ca. 6030 vierkante meter, waarvoor \$ 4500 werd betaald).

Men verwacht dat zij begin september gunstig bericht zullen sturen, en dat de eerste exodus naar het westen omstreeks eind september of begin oktober zal plaatshebben (noot v.d.bew.: het was eind oktober 1884 toen dr. Newbrough en twintig anderen op de plaats van de kolonie aankwamen. Daarbij bevonden zich ook mevrouw Francis Van de Water Sweet en haar 8 maanden oude babydochter Justine. Mevrouw Sweet was mevrouw Van de Water toen ze in november 1883 de Faithist Conferentie bijwoonde. Nu was ze mevrouw Sweet met een 8 maanden oude baby die Justine Sweet heette. De annalen van Dona Ana County, boek I pag.28, bureau van de District Clerk, verklaren dat dr. John B. Newbrough en Francis V. Sweet op 28 september 1887 zijn getrouwd, bijna drie jaar nadat zij in Shalam waren gearriveerd. Justine heeft altijd volgehouden dat dr. Newbrough haar natuurlijke vader was en dat ze nooit gehoord had van een mr. Sweet. en dat ze denkt dat hij gefingeerd was) (zie haar artikel met als titel: "Shalam: Feiten tegenover Verdichtfels" in het Historisch Overzicht van Nieuw-Mexico, oktober 1945).

(pag.15, vervolg) Het volgende uittreksel toont de grondslag van het bestuur en de wetten van The Tae:

Discipline

De Faithists zijn vegetariërs; ze gebruiken geen vis, vlees of dierlijke producten, behalve

honing; ze zijn celibatair of hebben een monogaam huwelijk; niets anders. Het werk wordt gedaan in groepen, met een leraar of hoofd voor elk, en dezen wisselen wekelijks of maandelijks, zodat alle leden op hun beurt hoofd zijn. Deze hoofden zijn definitief voor de geldende tijd.

En over hen wordt een C'hoofd aangesteld, ook definitief voor zijn periode. Maar alle leden van de Besloten Raad wisselen elkaar ook af als C'hoofd. Het zijn gelukkige mensen.

De tempel van de eredienst is 's morgens tijdens zonsopgang een tijdje geopend, maar met gedempt licht, voor allen die willen binnenkomen om rustig te bidden en vervolgens weer weg te gaan. De sabbatdiensten omvatten indrukwekkende ceremoniën, processies, gebeden, beurtzangen, lezingen of preken en muziek.

Eén avond in de week wordt gewijd aan lessen; één aan het onderwijs in rituelen en ceremoniën, zoals die beoefend worden in alle religies en soms in pontificaal; één aan muziek, één aan gebed, één aan dans en etiquette, maar zelfs dit wordt geopend met gebed, ofschoon er bijna iedere avond muziek wordt gemaakt.

Vrijheid wordt gewaarborgd. In het tehuis wordt niet gekritiseerd, gevit of tegen elkaar geklaagd.

Voor meer informatie wordt de lezer verwezen naar Oahspe, de nieuwe bijbel. Alle post dient te worden geadresseerd aan:

Dr. H.S.Tanner (van goede reputatie)
Secretaris van de Besloten Raad
Camp Hored
Pearl River, Rockland Co., New York

Kosmon 36, dag 223 of 1 augustus 1884

De plek die door dr. Newbrough en zijn medewerkers voor de eerste kolonie was gekozen, was een stuk land van 4047 vierkante meter in Dona Ana, Nieuw-Mexico, waar een veelomvattend werk werd uitgevoerd (noot v.d.bew.: overstromingen van de Rio Grande spoelden veel van de oorspronkelijke 6030 vierkante meter weg totdat er minder dan 4047 overbleven).

Velen die op het werk afkwamen waren er niet geschikt voor en niet in staat zich aan te passen aan anderen, en ze bleven niet lang. Er werd aangetoond dat er alleen hoop lag bij de kinderen om de grootse idealen, zoals die in Oahspe zijn uiteengezet, te verwezenlijken; en van toen af aan werd al zijn moeite aan hen besteed en aan degenen die bereid waren voor deze kleintjes te werken. Dr. Newbrough's pogingen in deze richting waren constant en onvermoeibaar. Als de baby's ziek waren bleef hij bij ze, kalmeerde ze en hield ze tegen zich aan; hij verlichtte de zorg van de anderen, klaagde nooit en was er altijd van overtuigd dat hij de inspanning beter kon verdragen dan iemand anders.

(pag.17)

De schilderijen

Hij bouwde er een klein huis waar niemand anders dan hij zelf mocht binnengaan, en daar vervaardigde hij de portretten die in de Oahspe van 1891 verschenen, alsmede vele andere die niet werden gepubliceerd. Hij placht daarbij op de rug te liggen met de verf en kwasten aan beide kanten naast zich, en zijn handen, die los van elkaar aan het werk waren, werden bestuurd om deze afbeeldingen te kunnen schilderen, en dikwijls ook om te schrijven. Veel van deze schilderijen zijn zeldzaam en prachtig.

Noot v.d.bew.: een voorbeeld van een niet gepubliceerde schildering was 'Drie werelden', waarvan slechts een vage foto resteert. In feite zijn er alleen maar foto's over van allemaal! Tijdens het in 1960 op de band opgenomen interview met Justine zegt ze dat deze schilderijen volgens haar de afschuwelijkste dingen waren die ze ooit heeft gezien. Meer in bijzonderheden tredend zei ze dat dr. Newbrough vreemd uitziende, broodmagere armen had, en dat al de personen op deze portretten dezelfde soort magere armen hadden.

Ze verklaart dat, nadat de Shalam onderneming was afgelopen en haar familie (de Howlands) naar El Paso in Texas waren verhuisd (dat was in 1907), ze op een dag een heel leuk vreugdevuur in hun achtertuin aanlegde en met veel plezier al die schilderijen verbrandde. Ze zei het niet, maar waarschijnlijk belandde het originele, op de Scholes schrijfmachine getypte manuscript van Oahspe, ook in dat vuur. Dr. Wiksell's schrijverij in de inleiding van de Engelse Oahspe, dat de schilderijen en het manuscript door een hevige overstroming in El Paso, afkomstig van Mt. Franklin, waren vernield, is gefingeerd!

Ze zei dat deze bandopname (in 1960) de laatste keer zou zijn dat ze nog met iemand wilde praten over dr. Newbrough of Oahspe, want ze had de pest aan Oahspe-ers of Faithists en noemde hen 'tuig van de richel'. Als je haar vriend wilde zijn hoorde je te drinken, te roken en vlees te eten! Wing Anderson's vrouw Lillian was aanwezig tijdens dit interview. In 1974 schreef Ray Palmer dat hij brieven had van Justine die erop neerkwamen dat het oorspronkelijke manuscript niet was vernietigd, en dat ze hem wilde helpen het te vinden (hetgeen nooit gebeurde). Als hij er niet in slaagt het manuscript zelf op te sporen, vindt en publiceert hij misschien de eerste echte Oahspe die John A. Lant bewaarde van de eerste platen die nooit werden gepubliceerd! Laten we het hopen!)

(Noot v.d.bew.: Bill en Ethel Craft uit Clifton, Colorado, hebben van oude foto's 24 van deze schilderijen geheel in kleur opnieuw laten schilderen. Vincent Goren uit Brits-Guyana gaf aanwijzingen voor de kleuren. Ze lieten door een kunstenaar in Montrose, Colorado, nauwkeurige replica's maken van de portretten die Newbrough had geschilderd. Misschien komt er toestemming om ze af te drukken in de volgende grote uitgave van Oahspe?).

Dr. Newbrough kreeg wonderlijke visioenen; zijn geest kon uit zijn lichaam treden en op reis gaan in de geestelijke wereld. Men toonde hem de verwoesting van steden en

voorspelde hem de vreselijke tijd die nog moet komen.

Een week voordat hij ziek werd zag hij er nog heel goed uit en zei dat hij zich ook zo voelde. De ziekte, La Grippe, verspreidde zich door de kolonie; eerst kreeg de een het, en vervolgens een ander; vrouw, kind en alle baby's. Zo lang hij op z'n benen kon blijven staan ging hij van de een naar de ander, voor hen zorgend en hen verplegend.

Toen hij het niet langer kon volhouden ging hij op bed liggen, en een week later, op 22 april 1891, stierf hij. Hij beseftte dat zijn overgang eraan ging komen en sprak erover met de engelen.

(pag.17, vervolg) (Noot v.d.bew.: op dat moment bevond Andrew Howland zich in Boston om de Oahspe van 1891 te doen uitkomen, en de enige kolonisten in Shalam, behalve de Newbrough's, waren Joseph Grill en een man genaamd Ingam, die in het Broederschapsgedouw woonden. Ofschoon deze beide kolonisten van de toestand van de Newbroughs en de kinderen afwisten, kwamen ze zelfs niet in de buurt van het Kinderhuis uit angst om zelf de griep te krijgen. In die tijd had dr.Newbrough van buiten de kolonie een monteur en zijn vrouw in dienst genomen (men.& mevr. John Tesson), die in een van de eerste op het landgoed gebouwde adobehuizen woonden. John en Minnie Tesson werkten dag en nacht om te zorgen voor de zieke groep mensen, en ze haalden een dokter en verpleegster voor dr.Newbrough toen het zo slecht met hem ging. Op de dag dat dr.Newbrough overleed (4 uur 's middags op 22 april 1891 in de leeftijd van 63 jaar) hielpen deze niet-Faithists wat ze konden, terwijl de twee Faithist-kolonisten nooit dichtbij kwamen! (Eén van de redenen waarom Justine zo over Faithists dacht)).

Uiteindelijk bleek deze kolonie prematuur te zijn voor wat betreft blijvende resultaten op deze plaats; maar zonder dat zouden de latere bewegingen niet zo vroegtijdig zijn verwezenlijkt als het geval was. Sinds die tijd is er in de verschillende plaatsen geen stilstand in het werk geweest.

De volgende editie van Oahspe werd in 1891 uitgebracht door mr.Andrew M.Howland, nadat dr.Newbrough was overgegaan naar de hogere wereld. Dit betrof een uitgave van 6000 boeken die nu praktisch zijn uitverkocht (noot v.d.bew. : klaarblijkelijk werd deze aantekening geschreven voordat de editie van 1910 door Justine werd uitgegeven). Er werden exemplaren van de Oahspe uit 1891 door mr.Howland aan de volgende bibliotheken verstrekt:

(De lijst met bibliotheken die van Howland een Oahspe kregen ontbreekt)

(Noot v.d.bew.: ik heb een krantenknipsel van de Boston Evening Transcript met een recensie over de Oahspe van 1891, met als titel: "Een vreemd boek". (Citaat) "Een van de Bostonse uitgevers heeft zojuist een boek uitgebracht dat, wat betreft eigenaardigheid, wel de kroon spant vergeleken met wat er ook dit jaar in dit land werd geproduceerd. De uitgever is mr. J.B.Millet, een broer van de kunstenaar mr.Frank Millet, en hij zelf is van de bekende fotograafmaatschappij. Hij werd bezocht door een heer (Andrew Howland) die hij tevoren niet kende en er werd hem een zakelijk voorstel

gedaan om dit boek uit te geven. Het moest een tweede editie worden. De eerste werd ongeveer tien jaar geleden uitgegeven, waarvan bijna 3000 exemplaren werden verkocht. Het is een heel omvangrijk boek.

Het publiceren hiervan gaat ongeveer \$6,- per boek kosten. Deze heer (Howland) verschaftte dadelijk het geld voor de publicatie en volgens de instructies moet het boek voor \$2.- per exemplaar worden verkocht. De meneer is bereid zelf het verschil bij te passen omwille van het goede dat, naar men aanneemt, het boek tot stand zal brengen...(volgt een uitvoerige opsomming van de inhoud van Oahspe). . Een overvloed aan wetenschap wordt in deze 'nieuwe bijbel' onderwezen, maar het is niet die van onze scholen en universiteiten. Deze laatsten, wordt er gezegd, hebben het allemaal verkeerd. Onze theorieën over zwaartekracht, warmte, de getijden, magnetisme, elektriciteit, kleur enz. worden als totaal vals verklaard, en de ware leer wordt gevonden in 'Oahspe', hetgeen betekent: de waarheid over de aarde en 'etherea'. Iedereen die dol is op theosofie of iets anders dat vreemd is voor het menselijk denken over de dingen voor en boven ons, zal een bron van zonderlinge dingen in Oahspe aantreffen, waarvan hierboven slechts een klein idee werd gegeven. Het is buitengewoon vreemd, oppervlakkig beschouwd, dat een of ander menselijk brein het zou hebben geschreven, zo'n enorme omvang als het heeft, en evenzeer vreemd dat iemand zou betalen om het te laten drukken. Daarom is het bestaan ervan een raadsel, en het feit dat ettelijke duizenden mensen het lezen is net zo vreemd als de hele inhoud ervan".

(pag.18) De derde gedrukte editie van 1911 (de editie van 1910 werd gepubliceerd door Justine) was afkomstig van A.M.Howland, 1019 Rio Grande St., El Paso, Texas.

Sommige van de diverse bibliotheken die een exemplaar van Oahspe ontvingen, werden hetzij bestuurd door bekrompen of fanatieke raden van bestuur op een bepaald moment in hun loopbaan, of door godsdienstige dwepers met oude gevestigde dogma's, als bibliothecarissen, of door zorgeloze beambten die toestonden dat het boek van de plank werd gehaald en nooit meer terugkwam. (Noot v.d.bew.: de meeste bibliotheken in de grote steden hebben het boek nu beschikbaar en in de catalogus. Alleen in de kleinere steden kan het nog gediscrimineerd worden).

Er zijn ook bibliotheken die het boek niet in de catalogus willen hebben; voor het publiek is het nagenoeg onmogelijk het daar te vinden. Zulke toestanden kunnen in de toekomst niet lang blijven voortbestaan, want de vraag naar dit wonderbaarlijk stuk literatuur zal spoedig een zodanige omvang aannemen, dat deze bibliotheken er snel een zullen aanschaffen om aan de verlangens van hun lezende klanten te voldoen (noot: wat 1975 betreft is dat nog niet bepaald het geval).

+++++

Geachte Jones ,

Er valt nog veel meer te zeggen, maar dit zal je ideeën over het tot stand komen van Oahspe heel wezenlijk veranderen. Ik heb alleen maar de voornaamste feiten opgeschreven.

Dr. Newbrough trachtte zijn persoonlijkheid zo volledig mogelijk buiten beschouwing van het werk te laten; hij zette het auteursrecht op zijn beide voornamen, John Ballou, zodat zijn familienaam er niet in zou staan.

(de identiteit van de schrijver wordt niet vermeld)

(Noot v.d.bew.: hiermee eindigen de notities die in het bezit zijn van de familie Newbro. Op de volgende pagina's ziet u de inhoud van enige van de proefbladen die Wing Anderson bemachtigde en in een 24"x24" groot plakboek plakte. Ze zijn ook onvolledig, er ontbreken pagina's en de meeste van de 80 pagina's werden van tijd tot tijd gepubliceerd met als titel: 'Het Boek van Kennis' , en het waren gedeelten uit het oorspronkelijke 'Gods Boek van Ben' die uit Oahspe waren weggelaten).

+++++

PAN

(de sleutel om alle woorden te ontsluiten)

Pan zei: Ik ben de aarde; de eerst bewoonbare plaats voor de mens ; ik bevind mij onder water. Hoewel overstroomd, leeft mijn naam voort. Mijn woorden zijn de eerste woorden van de mens. Op het continent Pan werden de eerste woorden door de mens gebezigd.

Ik ben 'Ah', hetgeen aarde betekent. Ik ben de aardse woorden.

Ik ben de verstrooide taal. Uit mij, Pan, kwamen alle aardse talen voort. In alle naties word ik gevonden. Ik overhandig, door mij zal de mens Hem kennen die mij gezonden heeft. Door zijn engelen werd ik aan de stervelingen gegeven; door hen voortgebracht op die dag.

Pan zei: Mijn geboorteplaats ligt in het Oosten. Ik grondvestte de woorden van China en India. Fonecia en Ebra zijn mijn nakomelingen. Door de stammen der Faithists werd ik overgebracht. E-GO-QUIM grondvestte mij in Guatama (Amerika). E-Go-Quim werd 'Algonquin'. Ik bestond voor alle andere talen. De eerste gesproken woorden. Vóór mij uitte de mens zich als een dier, want hij maakte geen woorden.

Pan zei: De engelen maakten sommige mensen tot profeten en genezers van zieken. Door inprenting en door de stem leerden zij de profeten om woorden uit te spreken. De profeten leerden het hun broeders. Vele woorden werden geheiligd, opdat zij goed geleerd en gewijd konden worden.

Pan zei: Ik kwam niet in een dag, noch in een jaar, noch in honderd jaar. Ik kwam niet naar slechts één mens, maar naar velen. Ik werd op verschillende plaatsen op de 'Ah', de aarde, anders uitgesproken, overeenkomstig de keel, tong en lippen. Niettemin was ik dezelfde taal.

Pan zei: Ik ben de sleutel om woorden te ontsluiten. Ik laat alle dingen spreken. Asu, de eerste mens, werd aldus onderwezen: zoals de kameel zich uitte, zo werd hij genoemd; evenals de kat en de hond en al wat leeft. Zoals het kind zijn vader noemde, zo werd de naam 'man' gevormd. Dit luidde in sommige plaatsen: ghan en egan (China); edam en edan (Fonecisch); adam (Ebra ; gan (Panisch); puam (Sanskriet); pam (Vedisch); sam (Kii); ang (Algonquin); anger (Poit); en man (Engels & Nederl.)

Pan zei: Denk niet dat al het levende zich in alle plaatsen eender uitdrukt. De wilde hond spreekt niet als de tamme; noch de kleine als de grote. Noch konden alle Asu's dezelfde klanken eender uitspreken. Niettemin werd hen in het continent Pan geleerd om al het levende naar zijn eigen spraak te noemen. Aldus werd Asu geleerd over de landdieren en de vogels en alle dingen die zich uiteten.

Pan zei: De wind sprak, maar werd niet gezien. Asu werd geleerd dat Corpor, het zichtbare, werd beheerst door Es, het onzichtbare. De wind zei: 'Ee' door de bladeren; in de golven van de oceaan en het gebulder van de storm : 'Oh' ; en in het fluitende geluid van de winter: 'Ih' en de mens noemde het Onzichtbare E-O-IH (ie-o-ai - Nederl.) Eolin (Poit); Eolih (Zerl); Eloih (Fonecisch); Jehovih (dsjehovaai) (Ebra); Egoquim (Algonquin); Wenowin (Hiut); Ze-jo-is (Chinees). Dit waren ze niet allemaal, want er bestonden vele onvolmaaktheden van Zijn naam. Hij was het Ongeziene. Wat het Ongeziene sprak, behoorde het Zichtbare niet te spreken. E-O-Ih was Almachtig.

Pan zei: Ik ben taal; ik besta uit twee leden, de uitspraak en het gedrag (namen en bewegingen, zelfst. naamwoorden en werkwoorden). Alle dingen worden omvat door mijn twee leden. Het niet bewegende is dood; een steen heeft een naam, maar geen gedrag; het is onbeweeglijk, het is dood. Het is de eigenschap van Uz. Twee houdingen bezitten de dingen. Als iemand naar Uz kijkt, is dat naar omlaag. indien naar Jehovih, is het naar omhoog. Als iemand naar Uz toeloopt, betekent dat oorlog en vernietiging; indien naar het Licht, dan is dat vrede en wijsheid.

Al wie mijn tekenen leert, zal alle talen kunnen lezen.

Spraak

Jehovih zei: Zoals IK de mens liet groeien, zo liet IK de taal van de mens groeien. Ja, gelijk de aarde op haar plaats volwassen wordt, zo zal de mens terugkijken en oordelen over hetgeen geweest is. Overeenkomstig de tijd en plaats van de aarde, zo sprak de mens.

En zo geschiedde. En de afwijking in de vooruitgang van de spraak was gelijk aan de afwijking van de vortex van de aarde. Zelfs de woorden van de mens uit vervlogen tijdperken zullen in de tijd van Kosmon aan mijn zieners worden geopenbaard. En zo gebeurde het.

+++++

-

EMP'AGATU

(zie afb.75 in het Boek van Saphah)

Emp'agatu zei: Ik ben de zoon van Se'moin, zoon van Jehovih. Ik ben de verandering van stem van het Zichtbare en het Onzichtbare. Niemand kan mijn mysteriën beoordelen. Ik trek mee met de groei van de stervelingen. Denk niet dat dit alles van mij is; het is niet allemaal van mij. Ik ben als een verterend vuur dat nooit ophoudt met branden. Ik was bij de Ouden, ben er heden en zal er altijd zijn. Ik ben degene die nieuwe tekenen en symbolen ontvangt; de oude werp ik weg als een afgedragen kledingstuk, en het nieuwe is mijn huis van idolen. Stervelingen zijn mijn werktuigen, en mijn optekeningen het voedsel voor al de naties.

Emp'agatu zei: Wanneer mijn volk gegroeid is naar tong, gegroeid naar lippen; gegroeid naar keel; gegroeid naar neus, dan kom ik in een vurige wagen en verteer hun bibliotheken. Met heimelijke tred en stille fluistering zeg ik tot de mensen: Ga niet terug naar de Ouden, O mijn geliefden, verzegel ook niet uw zielen, opdat Eolin mag binnengaan om u licht te geven. Weet ge dat woorden slechts idolen en gesneden afbeeldingen zijn?

Maar zij willen niet luisteren, en de Es die in hen woont roept het uit van slavernij, en ik zend de gloeiende vlam en verbrand hun boeken tot as, want ik zal hen van de slavernij van de Ouden verlossen.

Jehovih, de machtige Eolin vanouds, zegt: Ga heen, Mijn Zoon.

Emp'agatu, geef aan de snel groeiende Es van de stervelingen grotere tekenen en woorden. Zie, zij zoeken in de ruïnes van het verleden naar de oude idolen.

Emp'agatu zei: Door de engelen in de hoge hemel word ik op deze dag tevoorschijn geroepen om de verslagen uit het verleden te overhandigen. Denk niet dat ik alles opgeef. Ik geef alleen om de manier waarop ik werk te tonen. De geleerde mens uit Corpor zal mij ook in de aarde en de begraven monumenten zoeken, en mijn gedenkplaten zullen worden gelezen in het oosten en westen, noorden en zuiden.

(vertaald van de Newbrough drukproeven - 1893 uitgave)
copyrighted 1935 by E. Wing Anderson

+++++

OAHSPE IS ONVOLLEDIG!

Deze en andere bekende drukproeven die van het eerste zetsel van Oahspe bewaard bleven (dankzij John Lant) tonen aan dat de complete Oahspe nooit werd gepubliceerd. Enig inzicht in deze kwestie bleek uit een brief van Andrew Howland aan Percy Wiksell, geschreven op 12 september 1893 in de Shalam kolonie. (Klaarblijkelijk had Percy de drukproeven van het boek van Ben en vroeg hij Andrew waarom ze verschilden van de Oahspe van 1891).

"Je brief van de 6e dezer maand met de bijlagen zoals vermeld ontvangen. Ik stuur je de bladen (uit het) Boek van Ben terug. De huidige uitgave is de exacte kopie van het m.s. Ik weet dat Newbrough een vrij groot aantal bladen in m.s. (manuscript) bezat die nooit in Oahspe zijn gezet, sommige van het ene boek en sommige van een ander, en ik denk, ofschoon ik er niets van weet, dat ze er uit zijn gelaten om de omvang van het boek terug te brengen. Het Boek der Lofspraken was bijvoorbeeld tweemaal de huidige omvang, en ik heb veel gelezen dat er nu niet in staat. Heel waarschijnlijk kan het ook zo zijn met het Boek van Ben. Veel werd overgelaten aan het oordeel van Newbrough, of het wel of niet gedrukt moest worden".

Dit zijn waarschijnlijk dezelfde drukproeven die naderhand door Wing Anderson zijn verkregen. Aangezien Wing Percy Wiksell en dr. Watson, die kolonisten in Shalam waren geweest, persoonlijk kende, werd hij zodoende door hen in de Oahspe 'Loge van Arach' geaccepteerd. Wing zei dat hij de riten en ceremoniën ontving, die zijn achtergehouden van publicatie in Oahspe.

Andere boeken die bij Oahspe behoren zijn er ook uit weggelaten, zoals werd aangetoond met het Boek van Discipline, dat voor de eerste keer verscheen in de 'Gospels of Oahspe' van 1884, maar niet aanwezig was in het complete boek tot de uitgave van 1891. Andere bekende boeken zijn 'Ouranothén', 'Book of Gratiyus/Founding of Levitica' en 'Government and Laws of the Fraternities of Faithists'.

Volgens John Lant was heel het jaar 1881 er voor nodig om de eerste platen voor Oahspe gereed te maken (die nooit werden gedrukt, behalve dan voor een of meer stel(len) proefdrukken die er van werden gemaakt). Vervolgens kostte het bijna heel 1882 om de eerste gedrukte versie uit te brengen, die eind september of begin oktober 1882 werd voltooid. (op 27 september 1882 voorzien van auteursrecht).

Sommige van de andere bekende boeken (Ouranothén, Book of Gratiyus) werden niet geschreven voordat dr. Newbrough zich al in Shalam bevond (1882-1885). Dus werd Oahspe niet werkelijk in zijn totaliteit ontvangen in de 50 weken van 1881, maar eerder gedurende een veel langere periode van verscheidene jaren. Het werd ook terloops vermeld in het commentaar van dr. Newbrough aan Lant, dat hij op zeker ogenblik bijna het hele werk van de Oahspe had geschreven en hem vervolgens werd verteld het te vernietigen en helemaal opnieuw te beginnen!

Klaarblijkelijk begon de laatste poging in januari 1881 en eindigde het pas enige jaren

later in Nieuw-Mexico.

Het 'Book of Zemers' en het 'Book of Prayers', vermeld door Dr. Newbrough in de 'Gospels of Oahspe' van 1884 en beloofd in de eerstvolgende uitgave, werden nooit gedrukt, en waar ze nu zijn is niet bekend.

DE FINANCIERING VAN OAH SPE

In de omslag van een Oahspe uit 1882, mij gegeven door een (inmiddels overleden) Faithist-vriend, is een krantenknipsel geplakt met daarin de volledige, niet uitgegeven, brief die dr. Newbrough schreef met betrekking tot het produceren en financieren van Oahspe. Het komt grotendeels overeen met de voorgaande 'briefjes', maar verdoezelt het feit waar het geld om de Oahspe van 1882 te laten drukken in werkelijkheid vandaan kwam (mevr. Elizabeth Thompson, een vriendin van zijn vrouw Rachel) .

Aan de hoofdredacteur van
The banner of Light,
Boston, Mass.

New York, 21 jan. 1883

Geachte heer,

Overeenkomstig uw verzoek om te zorgen voor een kort artikel voor publicatie met betrekking tot het schrijven van Oahspe, de nieuwe bijbel, zal ik daar heel graag aan voldoen.

U hebt ongetwijfeld opgemerkt dat er in Oahspe geen gewag wordt gemaakt van de manier waarop het boek werd geschreven, noch door wie. Welnu, was het niet duidelijk voor iedereen die met zulke zaken op de hoogte is, dat elke verklaring van mijn kant niet zou worden geloofd door personen die onbekend zijn met geestelijke manifestaties? En had ik gezegd dat ik het zelf had geschreven, dan zouden mijn eigen kennissen beter hebben geweten. Had ik gezegd dat de engelen het met mijn handen schreven, dan zou ik zijn uitgemaakt voor een komediant.

Nogmaals, als een boek verdienste heeft, wat doet het er dan toe wie het schreef? En als het geen verdienste heeft, dan doet het er zeker niet toe waar het vandaan komt. De tijd is voorbij dat de naam van een auteur zijn product bekleedde met de een of andere vorm van autoriteit. Ik ben blij dat die dagen voorbij zijn; dat de aanbidding van een mens op zijn einde loopt en dat alle boeken, de bijbel inbegrepen, niet als gezaghebbend worden gelezen, maar als tijdverdrijf, om ons steeds nader tot het Eeuwige Licht te brengen.

En als iemand een goed boek produceert, geef ik hem weinig meer eer dan ik een rijpe appel zou geven omdat hij aan de zonnige kant van de boom hangt. Maar het meest van al verheug ik mij over onze hemelse Vader , omdat zijn engelen samenwerkten met onze voorvaders, en mij voorzagen van een regering die ons beschermt bij het publiceren van onze hoogste opvattingen, ongeacht belijdenissen of dogma's.

Wel, op dit moment hebben we protestantse predikanten die vanaf hun kansel de inspiratie van het Oude en Nieuwe Testament ontkennen, en dat maar in geringe mate minder dan Thomas Paine deed. Zij gaan de zogenaamd heilige boeken beoordelen

naar wat zij zijn, en niet naar een veronderstelde autoriteit.

Dat is ongetwijfeld vooruitgang.

Deze dingen in overweging genomen werd besloten de eerste uitgave van Oahspe te publiceren zonder welke verwijzing dan ook naar het auteurschap. Er werd geen poging ondernomen om de methode waarmee het werd geschreven te verhullen, maar de meeste bijzonderheden zijn van tijd tot tijd verteld aan vrienden die ernaar informeerden. In het kort vermeld: Oahspe werd op mechanische wijze met mijn handen geschreven door een andere intelligentie dan die van mij. Vele spiritualisten zijn bekend met deze automatische beweging van de handen, onafhankelijk van de eigen wil.

Er zijn duizenden mensen die deze eigenschap bezitten. Het kan ook worden ontwikkeld, of beter gezegd, de ontvankelijkheid voor de krachten van buiten kan worden versterkt.

In mijn geval ontdekte ik vele jaren geleden tijdens het aanzitten in geestelijke kringen om manifestaties te verkrijgen, dat mijn handen niet op de tafel konden blijven liggen zonder onwillekeurig te gaan bewegen. Dikwijls begonnen ze mededelingen te schrijven, links of rechts, voor- of achteruit en ik kon ze niet anders beheersen dan door ze van de tafel terug te trekken. Soms was deze kracht zo verbijsterend dat hij mijn tong, ogen of oren aanviel en sprak, zag en hoorde ik anders dan in mijn normale toestand. Vervolgens ging ik serieus te werk om het spiritualisme te onderzoeken, en bestudeerde ik meer dan tweehonderd mediums en legde hiervoor honderden kilometers af. Vaak nam ik ze mee naar mijn huis en experimenteerde naar hartelust met ze. Ik ontdekte dat ze nagenoeg allemaal onderhevig waren aan onwillekeurige bewegingen van de handen of aan het in trance raken. Zij vertelden mij dat het engelen waren die hen bestuurden.

Na verloop van tijd, ongeveer tien tot vijftien jaar, begon ik in het spiritualisme te geloven.

Maar ik was niet tevreden met de communicaties; ik had een vurig verlangen naar het hemelse licht. Ik wilde geen communicaties met vrienden of verwanten, of informatie over aardse dingen. Ik wilde iets over de geestenwereld vernemen; wat de engelen deden, hoe ze reisden, en het algemene plan van het universum. Dus kreeg ik het na een tijdje in mijn hoofd dat de wijze en verheven engelen beter met me zouden kunnen communiceren als ik mezelf fysiek en geestelijk reinigde.

Vervolgens stopte ik met het eten van vlees en vis, melk en boter; stond voor dageraad op, nam tweemaal per dag een bad en betrok een kleine kamer, alleen, waarin ik elke morgen een uur voor zonsopgang ging zitten en dagelijks aan mijn Schepper mijn tekortkomingen opsomde voor wat betreft het mijzelf beheersen in daad en gedachte.

Na een training van zes jaar bracht ik mijzelf terug van tweehonderd vijftig pond naar honderd tachtig pond aan gewicht; mijn reumatiek was helemaal verdwenen en ik had geen hoofdpijn meer. Ik werd lenig en opgewekt. Ik was helemaal verjongd.

Toen kwam er een nieuwe controletestand over mijn handen; in plaats van dat de engelen mijn handen vasthielden zoals eerst, hielden ze hun handen boven mijn hoofd (en ze waren met voldoende materie bekleed zodat ik ze kon zien) en er viel een licht op mijn handen terwijl ze op tafel lagen.

Intussen was ik erin geslaagd de stemmen van de engelen naast mij te horen. Er werd me gezegd een schrijfmachine te kopen, die met toetsen schrijft, zoals een piano die heeft. Dat deed ik en ik legde mezelf er ijverig op toe om het te leren, maar met tamelijk slecht resultaat. Gedurende nog twee jaar legden de engelen mij vragen voor betreffende hemel en aarde, die geen sterveling verstandig had kunnen beantwoorden. Ik kijk nog altijd op die twee jaar terug als was het een raadsel. Misschien was het om me te laten zien dat de mens op z'n best maar een stuk onbenul is; misschien wachtte ik op natuurlijke groei om goed te zijn. Nou ja, op een morgen viel het licht op de bovenkant van mijn handen, en ze vielen op de schrijfmachine aan, zowat vijftien minuten lang, heel energiek. Er werd me gezegd niet te lezen wat er was getypt en ik had mezelf in zo'n religieuze angst gebracht om deze nieuwe kracht niet kwijt te raken, dat ik eerbiedig gehoorzaamde. De volgende morgen, ook voor zonsopgang, kwam dezelfde kracht en schreef (of liever typte) opnieuw. Weer zette ik de kwestie heel angstvallig opzij en praatte er weinig over met wie dan ook.

Op een ochtend keek ik toevallig (het leek mij toeval te zijn) uit het raam en zag de lijn van licht die op mijn handen rustte en die zich als een telegraafdraad hemelwaarts uitstreckte. Boven mijn hoofd bevonden zich drie paar handen, volkomen gematerialiseerd en achter mij stond nog een engel, met haar handen op mijn schouders.

Het feit dat ik keek verstoorde het schouwspel niet; mijn handen bleven gewoon doorgaan met typen.. .typen.

Vijftig weken lang ging dat zo door, iedere morgen, zowat een half uur voor zonsopgang, en toen hield het op en werd mij verteld het boek OAH SPE te lezen en te publiceren.

De eigenaardige tekeningen in Oahspe werden op dezelfde manier met potlood gemaakt. Men zei me een paar van deze tekeningen over te nemen uit andere boeken, zoals Saturnus, de Egyptische ceremoniën enz.

Maar ik bezat geen geld, want ik had voordien het gebod opgevolgd om al wat ik had aan de armen te geven en mijn vertrouwen in de Vader te stellen, en mij tot zijn dienaar te maken door voor anderen al het goede te doen wat ik kon. In feite had ik mij in zijn hoede overgegeven, om zijn wil te doen, in de hoop iets goeds te geven dat zou kunnen bijdragen om de naties tot een harmonische broederschap te verheffen.

Toen me dus gezegd werd het boek uit te geven en ik begreep dat het verscheidene duizenden dollars zou kosten om het te doen, bleef ik voortdurend tegen Jehovih zeggen: "Ik weet dat het afkomstig is van U, door middel van Uw engelen, en ik vertrouw erop dat U er te zijner tijd voor zult zorgen".

Welnu, op een dag bezorgde de postbode een kartonnen doosje bij een van mijn gezinsleden, aan mij geadresseerd. Het bevatte bankbiljetten ter waarde van vijftienhonderd dollar, en een briefje om het te gebruiken voor publicatie van het boek. Ik kwam er nooit achter wie het geld heeft gestuurd. Nog eens duizend dollar, ook in bankbiljetten, werden mij gezonden door een Engelsman, voor mij een vreemde .

Vijfhonderd dollar, ook bankbiljetten, werden me gebracht door een loopjongen die verdwenen was voor we wisten wat er in de doos zat, en dus wist ik niet waar het vandaan kwam. Zo kwam er in totaal meer dan elfduizend dollar, mij gestuurd om het boek te publiceren. Bovendien deden enige van mijn vrienden er naderhand nog wat bij, zodat ik alles bij elkaar meer dan veertienduizend dollar had gekregen, genoeg om de eerste uitgave te publiceren en te zorgen voor een prima drukpers, alsmede zet- en stereotiep apparatuur. Nooit heb ik iemand ook maar om een enkele dollar gevraagd voor de publicatie of de afdrucken.

Gedurende al die tijd heb ik mijn beroep (tandheelkunde) uitgeoefend en noch deze aangelegenheid noch mijn dieet (groenten, fruit en zetmeelhoudend voedsel) heeft enige afbreuk gedaan aan mijn gezondheid of kracht, ofschoon ik deze discipline langer dan tien jaar heb volgehouden.

Ik ben er vast van overtuigd dat er talloze personen zijn die een verbazende ontwikkeling zouden bereiken als ze zich op die wijze zouden trainen.

Een strikte integriteit voor het hoogste licht in jezelf is absoluut noodzakelijk voor ontwikkeling.

Zelfverloochening en reinheid behoren het motto en de discipline te zijn voor ieder die in staat is met de engelen te communiceren. Als dit in praktijk wordt gebracht, zouden we in korte tijd genoeg bijbels kunnen hebben om de religieuze wereld mee te overstromen. Maar aangezien praten over jezelf de grootste schade kan toebrengen aan je eigen mediumschap, besluit ik hiermee.

Hoogachtend ,
(w.g.) J.B. Newbrough

P.S. -- Oahspe is in de kerken terechtgekomen en bereikt daarmee een gemeenschap waar de meeste andere spirituele producties geen toegang krijgen. De eerste editie van drieduizend exemplaren is bijna helemaal verkocht. We hebben ongeveer honderd vijftig boeken aan de geestelijkheid van New York en Brooklyn verkocht, en er ongeveer evenveel weggegeven.

J.B.N.

Er werd geen geld verdiend, aangezien er 14000 dollar in de onderneming werd gestoken en er maar 3000 Oahspe boeken werden gedrukt die voor 2 dollar per stuk werden verkocht, terwijl er vele werden weggegeven.

In 1891 betaalde Andrew Howland \$36000 voor nog eens 6000 exemplaren, die ook voor twee dollar per stuk werden verkocht met een verlies van meer dan \$24000, aangezien hij er ook veel wegaf aan bibliotheken!

Ook de Howlands legden geld toe op de uitgave van 1910, die gepubliceerd werd onder de naam van " Justine Ballou Newbrough'.

In 1935 verwierf Wing Anderson de platen, het auteursrecht en 2700 niet ingebonden exemplaren van de uitgave van 1910 van Justine. Het auteursrecht verliep in 1938, ofschoon het tot 1952 had kunnen worden verlengd. Het is nu 'vogelvrij', hetgeen betekent dat iedereen het kan publiceren.

Onder de naam 'The Kosmon Press, Los Angeles' bleef Wing Anderson de 1891-1910 versie (de blauwe omslag) drukken, maar hij vertelde me dat hij er nooit een cent aan had verdiend en in feite blij was er zonder verlies uit te komen. Financieel had hij meer succes met zijn eigen boeken, op de eerste plaats 'Next Nine Years', waarvan vijftien drukken werden verkocht.

In Engeland zijn twee drukken verschenen van de versie uit 1891, een in 1926 en de laatste in 1960 (noot v.d.vert.: de laatste druk dateert van 1975).

In 1960 heeft Ray Palmer ook de uitgave van 1882 door middel van foto-offset herdrukt, en hij verkocht ze voor ongeveer de kostprijs (de editie met de groene omslag). De enige veranderingen die hij doorvoerde waren het terugbrengen van de afmeting van de pagina en het invoegen van de portretten en afbeeldingen uit de editie van 1891 (maar zonder het Boek van Discipline). Een bijlage bevat een relaas uit het dagboek van een zekere Edwin Augustus Davis, hetwelk Ray van diens kleinzoon ontving. Dit geeft meer in bijzonderheden hetzelfde verhaal als de brief van dr. Newbrough, hiervoor vermeld - maar voegt er de juiste data bij van de vijftig weken die begonnen op 1 januari 1881 en eindigden op 15 december 1881.

Alle uitgaven van Oahspe bij elkaar bedraagt het aantal toch nog minder dan 100.000 exemplaren, hetgeen niet bepaald een grote oplage is vergeleken met de hedendaagse boekuitgaven. In 1960 schatte Wing Anderson het totaal van de Amerikaanse edities rond de 50.000. Voor uitgevers blijft het een boek waar men gemakkelijk geld op kan verliezen, dus is het geen wonder dat maar weinig mensen weten dat het bestaat!

Populaire boeken die in een eigentijdse 'lekker-lezende-stijl' zijn geschreven, maar gebaseerd op de leringen of profetieën in Oahspe, verkopen beter dan de schepper van het denkbeeld. De boeken van Wing Anderson zijn hier een goed voorbeeld van. Van zijn eerste boek werden vijftien drukken verkocht, en van het tweede 115.000 exemplaren.

Een van de redenen waarom Oahspe niet zo gemakkelijk is te lezen, is het feit dat het duizenden jaren historie bevat, waarbij gebruik wordt gemaakt van de oorspronkelijke fonetiek van elke taal die in die tijd werd gesproken. De naam Perzië bijvoorbeeld wordt in spijkerschrift als Par-sai-ya geschreven, en dus verschijnt hij fonetisch in Oahspe heel nauwkeurig als "Per'si'e". Op een bepaald moment werd de naam van het Grote Salt Lake in Utah (U.S.A) door de oude Amerikaanse Indianen uitgesproken als : "Chusamangaobe hassah-gana-wowitchee", en zo staat het in Oahspe, bewaard als een stukje echte menselijke geschiedenis zoals het werkelijk was! Maar weinig mensen bezitten het geduld om boekdelen met zulke vreemde woorden door te lezen.

De onverkorte, originele versie is belangrijk voor een technische nauwgezetheid, maar er is een in eigen woorden weergegeven poging met dezelfde boodschap voor nodig als het ooit een 'bestseller' moet worden!

Een van de echte 'werkers' in de Shalam kolonie was Franklin P.White, die afkomstig was uit Denver, Colorado. Hij had meegedaan aan het 'Levitan-Colony' deel van het plan en had een salaris van 6 dollar per week ontvangen voor tuin- en landbouw werkzaamheden. Toen Shalam was mislukt keerde hij terug naar Colorado , maar hij bleef doorgaan met Oahspe te bestuderen en te promoten. De heer en mevrouw William Spencer uit Seligman, Arizona, bezitten White's editie van Oahspe uit 1910, die zij kochten op een rommelmarkt in Mayer (ongeveer 40 kilometer van Prescott). In het omslag zit de volgende notitie met briefhoofd geplakt:

Clara E. White, Manager
Franklin P.White, Sole Trustee

Telephone
Main 2996

Kosmon Printing & Publishing Company
1519 West Colorado Ave
Colorado Springs, Colorado

AAN DE LEZERS VAN OAHSPÉ

januari 1926

De publicatie en verspreiding van de Kosmon Openbaringen zal hierna door bovengenoemde drukkerij annex uitgeverij worden voortgezet onder de auspiciën van de BROEDERSCHAP VAN FAITHISTS (Emethachavah), opgericht in het jaar 1898.

Toen White Shalam verliet, was Alice Parker 'Ward zijn echtgenote, die enige jaren later overleed. Uit het briefhoofd hierboven zou kunnen blijken dat hij hertrouwd was. Voordat hij naar Shalam vertrok om op het veld te werken, was hij verslaggever bij het gerechtshof .

+++++

Het volgende krantenartikel over Shalam verscheen op dinsdag 20 januari 1885 in de New Mexico Review in Santa Fe, Nieuw-Mexico:

NIEUWS UIT SHALAM

"Een zonderlinge kolonie van vegetariërs, gelegen in de Mesilla Valley" . "Mensen maken van vandalen -- Dr.Tanner -- Hun bijbel en religie".

"Ja, dr. Tanner, de nationale 'hongermaniak', is een burger uit de Mesilla Valley", vertelde een inwoner uit Las Cruces vandaag aan de REVIEW. . "en hij is ook een heel goede burger.

Tanner hoort bij de Shalam kolonie" .

"Bij de wát?"

"De Shalam kolonie. Die naam werd ervoor gekozen, zoals een van de vooraanstaande apostelen mij uitlegde, omdat het rijmt op, 'Balaam' . Maar ik vermoed dat het een grap is".

"Vertel de REVIEW eens iets over deze kolonie?. Graag. Een New Yorkse tandarts, Newbrough geheten, schijnt aan het hoofd te staan. Het verhaal wil dat, terwijl dr. Newbrough een paar jaar geleden gewoon bezig was zijn beroep uit te oefenen, zijn hand begon te beven; hij raakte geïnspireerd en begon op staande voet een nieuwe bijbel te schrijven. Enige maanden geleden voltooide hij dat boek". (noot v.d.bew.: het is bekend dat sommige van de latere boeken nooit in Oahspe verschenen, maar naderhand apart werden uitgegeven en door Newbrough werden ontvangen terwijl hij in 1884 of 1885 in Shalam was; twee ervan werden in 1886 geschreven) .

"Dr.Newbrough, dr.Tanner en anderen organiseerden deze kolonie in New York; ze verhuisden naar de Mesilla Valley en kochten daar ruim 200 ha. land. De kolonie bestaat nu uit ongeveer 40 mensen en op hun grond, twaalf kilometer ten noorden van Las Cruces, werken ze nu als bevers, ze maken adobe-stenen en bouwen woningen en voorraadschuren en maken hun land klaar om het te bebouwen enz.

Dr.Tanner klautert in de adobekuיל en werkt net zo hard als alle anderen. In feite is dat een deel van hun geloof - iedereen moet werken; luiakken worden niet toegelaten. Ze werken acht uur per dag, maar hopen dat terug te brengen tot vijf en de resterende tijd wordt dan benut om de geest te ontwikkelen. Het is een zedelijke sekte. In alle aangelegenheden van liefde en huwelijk erkennen zij de algemene wet.

Zij eten geen vlees; ze zijn zuivere vegetariërs. Ze geloven niet in het nemen van dierlijk leven om het leven in stand te houden, en ze zeggen dat er een tijd zal komen dat het slachten van een lam met net zo veel afschuw zal worden bekeken als nu het kannibalisme. In het kort gezegd, ze willen de wereld menselijk maken.

Een van hun voornaamste doeleinden is hun landerijen te koloniseren met behoeftige kinderen uit de grote steden in het oosten en ze op te voeden zoals het behoort; ze willen trachten de 'vandaaltjes' in nuttige en eerlijke mannen en vrouwen te veranderen".

"Voor dit doel hebben filantropische mensen uit Boston (noot v.d.bew.: Andrew Howland) reeds \$100.000 geschonken ten bate van de kolonie. Dr. Newbrough is zelf een welgesteld man. Ze zijn rustig en vreedzaam; ze staan niet toe dat er sterke drank in hun kolonie wordt verkocht of genuttigd en alles bijeengenomen vormen ze een zeer gewenste klasse van burgers - voorzover we op dit moment kunnen beoordelen.

Bij het in cultuur brengen van hun land zijn ze van plan een hoogst volmaakt systeem te adopteren. In plaats van irrigatiekanalen stellen ze door stoom aangedreven pompen op die het water van de Rio Grande naar hun velden zullen pompen. Ze hebben zojuist uit New York een stoomploeg gekregen die \$2800 kost".

Twee weken later (woensdag 4 februari 1885) verscheen in dezelfde krant het volgende artikel op pag. 4:

ZUIDWESTEN GEKOLONISEERD - "Amerikaanse Botten en Spieren naar Nieuw-Mexico".

"Mr.C.A.Green, onlangs op bezoek in deze stad, heeft de vruchtbare Mesilla Valley gekozen als tehuis voor zichzelf en ongeveer 200 vrienden, en vanuit Minneapolis, Minn. , waar hij op dit ogenblik verblijft, schrijft hij het volgende aan een inwoner: 'De kolonie zal uit ongeveer 200 personen bestaan, Amerikanen met een hoogstaand karakter en een aanleg tot werkzaamheid. We hebben besloten dat de provincie Dona Ana de beste plaats is om ons te vestigen, aangezien we de verbouw van druiven tot een specialiteit willen maken; uit beschrijvingen van de landstreek hebben we geconcludeerd dat het de bakermat van de druif is".

"Over dit thema, de kolonisatie, zegt de Las Cruces Republican:

'Dr.Newbrough, de hoofdman van de Shalam-kolonie, bracht een dag in de stad door voor het regelen van de overdracht van de door stoomkracht getrokken ploeg, die zal worden gebruikt op de boerderij van de kolonie.

Naast andere verbeteringen meldt de dokter dat zij het in Californië zijn eens geworden over de aankoop van 40.000 rozijnenwijnstokken, en dat de kolonie zich uiteindelijk zal toeleggen op de verbouw van deze vruchten. De druiven die in dit dal worden geteeld zijn zoeter en naar men zegt meer gewenst voor het produceren van rozijnen dan de Californische druiven, en er is geen enkele reden waarom het geen succes zou worden".

+++++

De bibliothecaris van het Museum van New Mexico in Santa Fe raadde de volgende kranten aan die in Las Cruces (de meest nabijgelegen stad van Shalam) uitkwamen gedurende de aangegeven jaren:

EL TIEMPO (Spaans) (1882-1913)
MESILLA VALLEY DEMOCRAT (1886-1890)
RIO GRANDE REPUBLICAN (1881-1914)

Ongetwijfeld gingen vele krantenartikelen over onderwerpen met betrekking tot Shalam, maar zijn ze niet opgespoord in de archieven van de museumbibliotheken.

Het volgende krantenbericht, gedateerd 9 juni 1899, werd aangetroffen in de EL PASO DAILY HERALD, overgenomen uit de LAS CRUCES DEMOCRAT:

"Het bestuur van de Shalam kolonie slaapt niet terwijl de wereld verder draait. Het laatste bewijs hiervan is niet bepaald weldadig voor de inwoners van Las Cruces, gezien het feit dat de kolonie geen melk meer aan de stad zal verkopen. De kolonie heeft de benodigde apparatuur ingezet om haar melkproducten te pasteuriseren en deze zullen dagelijks naar El Paso verscheept worden; een vertegenwoordiger zorgt ter plaatse voor distributie en verkoop. - Las Cruces Democrat".

De krantenarchieven uit die jaren zijn niet voorzien van een index, dus het is noodzakelijk om elke krant te doorzoeken ten einde een chronologische legger te verkrijgen van artikelen die over Shalam zijn verschenen.

In 1891 bracht de Oahspe Publishing Company in Boston (aansluitend op de publicatie van de tweede editie van Oahspe) een boek uit genaamd: 'SELECTIONS FROM OAH SPE AND FAITHIST LITERATURE'. Ik heb dit boek niet in bezit, maar er is een exemplaar van in de museumbibliotheek te Santa Fe en de bibliothecaris verschaft de volgende beschrijving van de inhoud :

"De 'Selections from Oahspe and Faithist Literature' geven voornamelijk uitgezochte stukken uit de Oahspe. Er zijn tien artikelen van deze stukken van minder dan 50 pagina's elk. Deze worden gevolgd door een tweetal artikelen genaamd "Faithist Literature".

De inhoud van het eerste artikel luidt als volgt: Who is Jehovih, the Creator?. Diet of Man. Reincarnation. Evolution. Shalam. Influence of the Stars. Competition. Self. Prayer. Knowledge.

Dit wordt gevolgd door 'Government and Laws of the Fraternities of the Faithists' en Book of Gratiyus or the Founding of Levitica', geschreven in Kosmon 38 (noot v.d.bew.: dit zou in 1886 zijn geweest! Deze werden door middel van 'automatisch machineschrijven' door dr. Newbrough ontvangen, net als de rest van Oahspe), en drie jaar na de oprichting van Shalam, en ze zijn ante-script, d.w.z. van de toekomst (noot v.d.bew.: dit werd ook gezegd van het Boek van Jehovih's Koninkrijk op aarde).

'Shalam' heeft een plan van de 'Fraternum' en een beschrijving van Shalam in Nieuw-Mexico, U.S.A. (noot v.d.bew.: dit is waarschijnlijk hetzelfde artikel dat Arnold Arias aantrof in een exemplaar van de Oahspe uit 1891 in een bibliotheek te Berkeley, Californië en dat onlangs werd gepubliceerd door Faithist Journal).

'Levitica' geeft een beschrijving van wie er mogen komen en een beschrijving van het dorp Levitica, Dona Ana County, Nieuw-Mexico, U.S.A.

Het tweede artikel uit 'Faithist literature' betreft een aantal opstellen met als algemene titel: 'What is the Origin and Destiny of Man?' Het bevat geen geschiedenis.

Voor ieder die onderzoek doet naar dr. Newbrough of Shalam (of Oahspe) bezit de museumbibliotheek van Nieuw-Mexico te Santa Fe waarschijnlijk het meeste materiaal, en men verschaft de volgende lijst met onderwerpen die sinds 1958 in hun archief aanwezig zijn:

Anderson, George Baker
HISTORY OF NEW MEXICO, 2 delen. Los Angeles, Pacific States Publishing Company, 1907. Deel 1. pagina's 511-518.

Anderson, George Baker
The Land of Shalam. OUT WEST, v 25, no. 5. november 1906, pagina's 414-424. Bevat 3 foto's, een van Levitica, een van de binnenplaats van het Fraternum, en een van de voorkant van het Fraternum (noot v.d.bew.: ik heb fotokopieën van dit artikel, dat nogal ongunstig voor Faithists is en vele fouten bevat. Het is hetzelfde artikel dat later werd opgenomen in de 'History of New Mexico' , als bovenvermeld) .

FAITHIST RITES AND CEREMONIES (geen uitgever, geen datum)

FAITHIST SERVICES (geen uitgever, geen datum)

Keleher, Julia

The Land of Shalam: Utopia in New Mexico. NEW MEXICO HISTORICAL REVIEW, V 19, no.2, april 1944, pagina's 123-134. (Noot v.d.bew.: steekt ook de draak met Shalam, Oahspe en Newbrough . . . ook zeer onjuist in de vele verklaringen over de geschiedenis. Dit artikel werd het jaar daarop persoonlijk door dr. Newbrough's dochter beantwoord in hetzelfde blad, oktober 1945)

Howlind, Jone (Justine Newbrough) Shalam: Facts versus Fiction. NEW MEXICO HISTORICAL REVIEW, V.XX, no. 4, oktober 1945, pagina's 281-309 (noot v.d.bew.:de volgende alinea staat direct onder de titel: Als redactie, die verantwoordelijk is voor acceptatie van te publiceren artikelen, schamen we ons te moeten vernemen dat er vorig jaar door ons een artikel werd geaccepteerd onder het mom van bonafide historie, dat voor een aanzienlijk deel bestond uit verzinsels - of zullen we zeggen "creatief schrijven". Het verheugt ons derhalve dat we in staat zijn onze lezers een tweede artikel over Shalam aan te bieden, ons gezonden door iemand die zo innig geïdentificeerd werd met de oprichters van die kleine kolonie.

'Jone Howland' is, naar we hebben vernomen, een pseudoniem dat door Miss Howland werd aangenomen toen zij toetrad tot de wereld van de journalistiek in El Paso. (L.B.B.)

(Noot v.d.bew.: Justine verwees in haar op de band opgenomen interview in 1960 naar het onjuiste artikel van Julia Keleher, verschenen in de (volgens haar) New Mexico Hysterical Review. Justine zette vele feiten recht in dat artikel. Maar ze was nog maar een klein meisje, geboren in 1884, in de tijd dat dr. Newbrough zich in Shalam bevond. Ongetwijfeld was veel van de informatie die ze geeft afkomstig van haar moeder en Andrew Howland).

Neale, Mrs.P.E.

Shalam Colony. NEW MEXICO SCHOOL REVIEW, V. 19, april 1940

SELECTIONS FROM OAH SPE AND FAITHIST LITERATURE. Boston, Oahspe Publishing Assn. 1891 (inhoud gedetailleerd bovenvermeld)

OAH SPE, A NEW BIBLE. Boston, Oahspe Publishing Association, 1891.

Perry, Wallace The Glorious Land of Shalam. SOUTHWEST REVIEW, V. 38, no 1, winter 1953 (geeft verslagen van rechtszaken die nergens anders verschenen).

Settling the Southwest, NEW MEXICAN REVIEW, 4 februari 1885, pagina 4, kolom 1 (inhoud hiervoor vermeld)

Sheaves from Shalam. NEW MEXICAN REVIEW. 20 januari 1885 (artikel in deze krant hiervoor vermeld)

Stoes, K.D.

The Land of Shalam. NEW MEXICO HISTORICAL REVIEW. V. 33, in twee nummers, de eerste in no. 1, januari 1958, pagina's 1-23 en de tweede in no. 2, april 1958, pagina's 103-127. (Noot v. d.bew.: dit is waarschijnlijk het beste artikel; de informatie werd aan mevr. Stoes gegeven door mevr. Francis Howland (voorheen mevr. Newbrough) kort voor zij overleed (1922). Er staan foto' s in van dr. Newbrough, Andrew Howland en mevr. Newbrough-Howland

Trumbo, Thereon Marcos

Downfall of a Desert Paradise. NEW MEXICO MAGAZINE, V. 23, no. 2, februari 1945, pagina's 12-13 en 39-41 (er staan afbeeldingen in van Shalam, gemaakt in de jaren 40)

Baldwin, P.M.

A short History of Mesilla Valley. NEW MEXICO HISTORICAL REVIEW, V. 13, no. 3, juli 1938, pagina's 320-321 (alleen terloopse vermelding van de kolonie – niet veel bijzonders).

Poldervaart, Arie

Black-robed Justice in New Mexico, 1846-1912. NEW MEXICO HISTORICAL REVIEW,

V. 23, no 1, januari 1948, pagina's 47-49.

ALBUQUERQUE EVENING CITIZEN (dagblad), 18 juli 1890, pag. 2

THE FAITHIST CALENDAR, Kosmon 38 (noot v.d.bew.: Sam Bartolet vond ook de kalender van het voorgaande jaar, Kosmon 37 (1885) en was zo vriendelijk een complete fotokopie te verschaffen. Hij heeft hiervan enige pagina's in zijn kalender gepubliceerd, die heel erg lijkt op de originele die door Dr. Newbrough in Shalam werd uitgegeven)

6 N.M. SUPREME COURT REPORTS (1896)

Ellis vs. Newbrough and Howland (noot v.d.bew.: de bibliotheek van het hooggerechtshof van New-Mexico bezit nog altijd het exemplaar van de Oahspe dat door de rechters werd gebruikt om in deze zaak te beslissen)

+++++

Er kunnen nog andere artikelen over Shalam zijn geweest sinds 1958, maar het enige dat ik me bewust ben verscheen als volgt:

White, Marjorie

Land of Shalam. TRUE WEST MAGAZINE, V. 12, no. 2, november/december 1964, pagina's 43 en 64-66. Er staat één foto in van de oorspronkelijke Shalam-woning zoals die er in 1889 uitzag.

Terwijl ik informatie voor "The Oahspe Story" manuscript (1965) bijeenbracht, was ik in de gelegenheid om originele kopieën te verkrijgen van de New Mexico Historical Reviews, de eerder vermelde krantenartikelen, en fotokopieën op microfilm van de rest. Het enige onderdeel dat ik miste en waarvan het me spijt dat ik het niet had voor dat manuscript, was 'Selections from Oahspe and Faithist Literature', dat Howland klaarblijkelijk uitbracht met de tweede editie van Oahspe in 1891 in Boston. Het lijkt een document dat de moeite waard zou zijn geweest voor dat project.

Er is iets dat iedereen opvalt die onderzoek doet naar Dr. Newbrough en zijn levenswerk, en dat is, te beginnen met zijn eerste boek in 1855 (Lady of the West), voorts zijn gedicht (Woman's Wish) in 1859, gevolgd door de resultaten van zijn spiritualistische onderzoeken in (Spiritalis) in 1874, en culminerend in (Oahspe), 1882 en 1891 , plus de extra Oahspe boeken die hij nog in 1886 ontving, dat ZE IN ALLE OPZICHTEN DEZELFDE GEESTELIJKE BOODSCHAP GEVEN...dezelfde doctrines spreken uit al zijn werken door al die jaren heen! ! ! De Oahspe doctrines kwamen niet alleen maar in dat ene jaar (1881) tot hem uit de lucht vallen. Ze waren zijn hele leven al bij hem geweest! ! !

Jim Dennon
maart 1975

+++++

DE CHRONOLOGIE VAN OAHSPÉ

1828 Op 5 juni werd dr. John Ballou Newbrough geboren op een boerderij, gelegen in de nabijheid van de Springville/Mohicanville nederzettingen bij Wooster in Ohio, U.S.A.

1844 woonde hij bij een tandarts in Cleveland, Ohio, die hem hielp met zijn middelbare school en medisch college.

1848 31 maart, de "Dageraad van Kosmon" (uit de geestenwereld afkomstige klop geluiden in het huis van de familie Fox in Hydeville bij Rochester, New York)

1849 ging dr. Newbrough met de trek naar de goudvelden naar Californië, daarna trok hij naar Australië en werkte daar in de goudvelden. Hij spaarde \$24.000. Vervolgens reisde hij over de hele wereld.

1855 publiceerde hij zijn eerste boek, een 544 pagina grote roman getiteld "Lady of the West", met als ondertitel "The Gold Seekers". In dit boek onthult Newbrough over zichzelf dat hij: 1. belangstelde in het spiritualisme, 2. het eens was met de Mormonen, dat ook vandaag nieuwe openbaringen van God kunnen worden ontvangen, 3. sympathie koesterde voor de inheemse Amerikaanse Indianen, 4. geïnteresseerd was in het promoten van sociale hervormingen, zodanig dat mensen van alle rassen en geloven een gelijke behandeling zouden ontvangen.

1856 deed hij onderzoek naar het spiritualisme in Cincinnati, Ohio.

1857 ging hij naar Schotland en trouwde daar met Rachel Turnbull (de zuster van John Turnbull, zijn partner in de goudvelden). Hij opende een tandheelkundig bureau in Dayton, Ohio.

1858 had hij korte tijd een handelmaatschappij, die mislukte.

1859 verhuisde hij naar New York City en begon een tandartspraktijk in 128 west 34' Street. Hij publiceerde een gedicht getiteld "Woman's Wish versus Man's Will", hetgeen naar buiten toe het leiderschap van de man verdedigde, maar innerlijk de man liet leiden door zijn echtgenote. Hij wilde geen vrouwen in de politiek zien. Het gedicht haalde de tragedie van een scheiding aan (waar hij later persoonlijk onder zou lijden).

1859/1884 gedijde zijn tandartspraktijk gedurende 25 jaar totdat hij verscheidene tandartsen in dienst had. Hij ging door met zijn onderzoek van het spiritualisme, terwijl hij zijn kinderen grootbracht (zij hadden drie kinderen); een baby stierf, maar zij voedden een zoon, Willie, en een dochter op tot zij volwassen waren, voordat dr. Newbrough in 1884 naar de Shalam kolonie vertrok.

1874 publiceerde hij 'Spiritualis' (geesten geïnterviewd), met daarin de vragen en antwoorden die hij had verzameld terwijl hij, begonnen in 1856, gedurende een periode van 17 jaar met de geesten had gesproken. Deze antwoorden bevatten in wezen dezelfde doctrines als die welke naderhand in Oahspe verschenen, met als uitzondering dat de Schepper 'God' wordt genoemd in plaats van 'Jehovih'.

1871/1881 betrok dr. Newbrough, apart van zijn vrouw, een etage in hun huis; hij werd vegetariër en nam tweemaal per dag een bad, terwijl hij zijn mediumschap ontwikkelde als voorbereiding op het ontvangen van betere communicaties van de hogere geesten.

1881 werd tussen 1 januari en 15 december van dat jaar het grootste deel van Oahspe ontvangen, op een Scholes schrijfmachine (door middel van 'automatisch machineschrijven').

1882 Zijn drukker en vriend John A. Lant zette het gehele werk volgens het originele manuscript zoals het in 1881 werd ontvangen, en deze lettervormen werden daarna in drukplaten gegoten in het tandheelkundig laboratorium van dr. Newbrough. Mr. Lant maakte ook proefdrukken van elke lettervorm en borg ze op voor toekomstig gebruik door Faithists die, daar was hij zeker van, op een bepaald moment de originele versie van Oahspe zouden willen hebben.

1882 werd de gehele Oahspe opnieuw gezet in nieuwe lettervormen en werden er nieuwe platen gegoten op een Hughes stereotypiemachine, waarna er 3000 exemplaren van deze 'tweede versie' (ofschoon het de eerste gepubliceerde editie was) op een Wharfdale pers werden gedrukt. Al die apparatuur werd aangekocht uit fondsen die door mevr. Elizabeth Thompson geschonken waren. John Lant kwam nooit te weten waarom dr. Newbrough van zijn oorspronkelijke platen was afgestapt.

1882 Op 15 september werd Oahspe door dr. Newbrough van auteursrecht verzekerd, waarbij hij alleen zijn beide voornamen "John Ballou" gebruikte.

1882 Op 20 oktober had de eerste samenkomst plaats van Faithists die Oahspe hadden gelezen en wilden beginnen met Jehovih's Koninkrijk op Aarde. Zij deden een eerste poging met een kolonie in Woodside, New Jersey, maar het mislukte binnen een jaar.

1883 21 januari was de dag waarop dr. Newbrough zijn brief schreef aan de 'Banner of Light', een spiritualistische krant, en waarin hij verklaarde hoe Oahspe tot stand was gekomen. Incomplete versies van deze brief verschenen in 1884 in een boekje, de 'Gospels of Oahspe' en in enige latere uitgaven van Oahspe.

1883 30 januari, de datum van een brief waarin dr. Newbrough zei dat Oahspe goed verkocht werd, de hoge prijs van \$7.50 in aanmerking genomen. In 1884 zakte de prijs echter naar \$2.00 per stuk, plus 50 cent portokosten.

1883 werd er van 24-26 november een Faithist-conferentie gehouden in New York City, met sommige van degenen die in Woodside, New Jersey, een poging tot kolonisatie hadden gedaan. Behalve de groep uit New York waren er nog 62 personen aanwezig. Een aantal van hen bood zich vrijwillig aan om mee te doen met de volgende poging tot kolonisatie, die zou plaatshebben in de wildernis van het verre westen.

1884 Op 27 februari publiceerde dr. Newbrough het 'Boek van Discipline' voor de eerste keer in een boekje getiteld 'Gospels of Oahspe'. Dit boek werd later opgenomen in de versie van de Oahspe van 1891.

1884 Op 18 maart van dat jaar schreef dr. Newbrough een brief waarin hij verklaarde: "Jehovih zet de machine aan het werk".

1884 werd op 1 mei een 'huisvergadering' die zij "Camp Hored" noemden gevestigd nabij Pearl River in Rockland County, New York, waar de vrijwilligers bijeenkwamen, voorafgaand aan het vertrek naar de westelijke wildernis (waar de wereldlijke mensen niet wilden wonen) om Jehovih's Koninkrijk op Aarde te grondvesten.

1884 Op 18 mei schreef dr. Newbrough een brief vanuit Pearl River dat zij in september dat jaar naar het beloofde land zouden vertrekken en dat zij van plan waren om "Jehovih's Koninkrijk op Aarde te imiteren", zoals uiteengezet in Oahspe.

1884 26 juli werd de "Dag van Inwijding", om hierna voor altijd onder de Faithists bekend te staan als hun HEILIGE KOSMON DAG (Boek van Inspiratie, XVIII), de dag waarop deze 'kolonie-vrijwilligers' hun leven en hun persoonlijk eigendom aan Jehovih overgaven om Zijn Koninkrijk op aarde te stichten.

1884 Op 1 augustus werd er een "prospectus" uitgegeven. Dr. Henry S.Tanner was destijds secretaris van de Besloten Raad in Camp Hored.

1884 In september maakten dr. Newbrough en Andrew Howland een reis per trein, helemaal naar het westen, naar Californië, op zoek naar een plaats voor de kolonie. Tijdens hun terugreis werd hen door een lid van de Vrijmetselaars Loge in Las Cruces, Nieuw-Mexico, een plek in de Mesilla Valley getoond.

1884 Op deze dag, 5 oktober, tonen de documenten dat Andrew Howland 6030 vierkante meter land van de Dona Ana Bend voor \$4500 had aangekocht van John Barncastle. (Noot v.d.bew.: Justine Newbrough zei altijd dat het geld van dr. Newbrough was, maar beide mannen hadden financieel succes).

1884 Eind oktober kwamen twintig kolonisten op de plaats van de kolonie aan, 13 kilometer ten noorden van Las Cruces, Nieuw-Mexico en ongeveer 80 kilometer ten noorden van El Paso, Texas. (Ironisch genoeg gelegen tussen een stad die nu wordt genoemd Truth or Consequences, en Las Cruces, hetgeen The Crosses betekent)

1885 Een krantenartikel in de NEW MEXICO REVIEW van 20 januari te Santa Fe vermeldt dat er \$100.000 zijn geschonken door Bostonse filantropen (Howland) en dat er een stoomploeg ter waarde van \$2800 is aangekomen uit New York.

1885 Een andere krant vermeldt op 4 februari dat Dr. Newbrough regelingen trof voor het overbrengen van de ploeg in Las Cruces, en dat de kolonie van plan was om 40.000 wijnstokken voor rozijnen uit Californië aan te kopen.

1885 werd dr. Newbrough timmerman in de kolonie, en Andrew Howland werd kok. Dr. Newbrough gaf de eerste Faithistkalender voor dat jaar uit, getiteld de "Kosmon Almanac for Kosmon 37". Hij bevatte een brief van mevr. F. Sweet, die destijds secretaresse was van de "Oahspe Colony, Shalam, Las Cruces, New Mexico", en naderhand mevr. Newbrough werd, toenmalig mevr. Howland.

1885 Een brief uit Shalam, gedateerd op 23 december, verklaart dat zij ongeveer 607 ha. land bezaten en dat zij van plan waren ruim 20 ha. ervan te benutten voor rozijnen wijnstokken. Er staat ook in: "We beweren niet dat we het ware zijn. Ons werk is het bereiden van de weg voor degenen die er naar moeten toegroeien".

1885 28 december. Een akte van overdracht schonk alle bezittingen aan de "First Church of Tae", zoals de kolonie legaal bekendstond. De ondertekening was van Andrew M. Howland, John B. Newbrough, Henry S. Tanner, Jesse M. Ellis en Francis V. Sweet. De akte vermeldde ook 26 juli 1886 als de volgende Heilige Kosmon Dag.

Er werd ook een oorkonde getekend door 22 kolonisten, onder wie dr. Gustave Percival Wiksell, Andrew Bates, dr. Porter, mr. Hatfield, dr. Johnson en M.S. Ayer.

1886 Gedurende dat jaar ontving dr. Newbrough een paar extra Oahspe boeken. Een ervan was het 'Book of Gratiyus or the Founding of Levitica' voor volwassenen die zelf niet konden deelnemen aan de Shalam kolonie.

Hij schreef ook nog een ander boek getiteld 'Government and Laws of the Fraternities of Faithists' waarin stond dat het voor een gehuwd persoon O.K. was om zijn of haar metgezel te verlaten indien deze weigerde deel te nemen aan de kolonie.

1886 (In feite had dr. Newbrough die lente al een verzoek tot echtscheiding ingediend bij de Arrondissementsrechtbank in Las Cruces. Hij maakte zijn tandartspraktijk en zijn huis ter waarde van \$50.000 alsmede zijn kantoren over aan zijn vrouw Rachel). In dit boek wordt ook verklaard dat het in Kosmon 38 (1886) werd ontvangen en dat jaar was ook het vierde jaar van de Dageraad van Kosmon.

Dr. Newbrough publiceerde nog een volgende Kosmon Almanac (kalender) voor Kosmon 38.

1886 Rond die tijd, in mei, begon de kolonie te wankelen. Howland vroeg en verkreeg een herziening van de overdrachtsakte van de bezittingen, en al de kolonisten trokken zich terug, op dr. Newbrough en mevr. Sweet na. Onversaagd adverteerden ze om nieuwe kolonisten, maar verboden het aannemen van klaplopers.

Intussen diende Jesse M. Ellis tegen dr. Newbrough en Andrew Howland een eis tot schadevergoeding in van \$10.000 - het bedrag dat hij naar zijn zeggen aan de kolonie had geschonken. De Arrondissementsrechtbank wees hem \$1500 toe. Hier werd tegen in beroep gegaan, en de uitspraak werd tien jaar later in 1896 herroepen door het Hooggerechtshof van New-Mexico.

1887 arriveerden nieuwe kolonisten. Dr. Newbrough begon aan zijn schilderijen te werken, ten einde de wetgevers enz. te portretteren voor een nieuwe uitgave van Oahspe.

Voor dit doel begon ook Andrew Howland met de aanvulling van de Oahspe uit 1882, het met de Scholes schrijfmachine getypte manuscript. Hij bracht correcties aan zodat er geen tegenstrijdigheden in de Oahspe zouden staan. Hij werd geassisteerd door dr. Newbrough. Justine zei dat haar vader onder geestelijke leiding placht te gaan om over sommige kwesties te kunnen beslissen.

1887 Op 28 september trouwden dr. Newbrough en mevr. Francis Sweet volgens de Faithistriten in Shalam. De getuigen waren: Andrew Howland, Mattie Patterson, Walter Shepherd en Joseph Grill.

1887 In de herfst van dat jaar bouwden de Newbrough's een 'babyopvangtehuis' van twee verdiepingen in New Orleans, Louisiana (in het oude huizenblok van McCann tussen Clay- en Laurel Street). Daar woonden ze een jaar lang en brachten er tien babyweesjes bijeen voor de kolonie.

1888 In het najaar brak de gele koorts uit in New Orleans, dus bracht mevr. Newbrough haar dochter (Justine) en de tien baby's per trein terug naar Shalam. Dr. Newbrough bleef nog in New Orleans om de muurschildering de 'Drie Werelden', waar hij aan werkte, af te maken. Het was een enorm schilderstuk van 9 meter en het bedekte een hele wand. Vervolgens ging hij terug naar het oosten om een 'Lily Dale Spiritualisten Kamp' bij te wonen en nam nog drie baby's in ontvangst die hij mee terugbracht naar Shalam. De 13 baby's die op deze manier bijeen werden gebracht, plus die van de kolonisten, brachten het totaal op ruim twintig baby's in die periode in de kolonie.

1887 Gedurende dit jaar werkte dr. Newbrough aan zijn schilderijen en was Howland bezig met zijn project, het vergelijken van Oahspe met het oorspronkelijke manuscript,

1888 ofschoon de beide mannen zich op verschillende plaatsen bevonden.

1889 werd verder gewerkt aan de schilderijen en de volgende versie van Oahspe.

1890 schreef dr. Newbrough op 7 april een brief aan Percy Wiksell waarin stond : "We zijn gereedgekomen met de herziening en correctie van Oahspe vanuit het origineel, en het is klaar voor de drukker. We zullen (de schilderijen van) de grote wetgevers, elf in totaal, erin opnemen; ook veel andere afbeeldingen. Alles gaat voorspoedig".

En op 7 mei 1890 schreef hij weer: "Howland is klaar met de Oahspe-kopie voor de drukker...alles gaat z'n gang. Er heerst een vreselijke epidemie in (Las) Cruses - het lijkt op cholera, maar is niet hetzelfde".

Deze epidemie trof de Shalam kolonie en 3 van de baby's stierven. Gedurende 1890 werd het kindertehuis door Mexicaanse werklieden voltooid.

1891 trof een griepepidemie de familie Newbrough en de baby's terwijl Howland in Boston was om de nieuwe Oahspe uit te brengen. Verscheidene baby's overleden. De enige kolonisten die er nog waren in die tijd waren Joseph Grill en een man die Ingam heette. Een niet-Faithist echtpaar dat door de kolonie in dienst was genomen (John en Minnie Tesson), hielp mee, maar dr. Newbrough bleek niet in staat de ziekte te boven te komen en stierf op 22 april 1891 om 4 uur die middag. Aanvankelijk werd hij begraven

op het landgoed van de kolonie, maar enige jaren later liet zijn dochter zijn stoffelijk overschot overbrengen naar de vrijmetselaars begraafplaats in Las Cruces, Mexico.

1891 Op 22 juni vroeg Percy Wiksell klaarblijkelijk aan Howland waarom bepaalde delen van Oahspe anders waren dan die in de uitgave van 1882. Howland antwoordde: "U zult de brief van (Cotton Mather) niet aantreffen in de aanstaande editie. Volgens opdracht van dr. Newbrough, mij bijna een jaar geleden gegeven, verwijderde ik die uit deze editie. Hij zei dat sommige van de afstammelingen van Cotton Mather nog in leven waren, en dat het beter was om iets van zo persoonlijke aard niet in zo'n boek te zetten, en ik was het helemaal met hem eens. De naam 'Lincoln' is er om dezelfde reden ook uit weggelaten en het woord 'president' ervoor in de plaats gezet. Ik denk dat ik ergens in juli wel in Boston zal zijn".

1891 In juli van dat jaar stelde Andrew Howland zich in verbinding met J.B. Millet, een Bostonse uitgever, en kwam met hem overeen om 6000 exemplaren van de nieuwe versie van Oahspe te laten drukken. Het boek kostte \$6, maar hij gaf opdracht het voor \$2 per stuk te verkopen. Daarna keerde hij terug naar Shalam en begon met een poging het 'Levitic Plan', in 1886 door dr. Newbrough ontvangen, uit te voeren.

Tot op dat moment was er in Shalam nog niets aan tuinbouw tot stand gebracht, nog geen radijsje! Al het voedsel moest worden ingekocht en op kosten van Howland worden verzonden.

1892 bouwde Howland met hulp van Mexicaanse arbeiders een twintigtal 2-kamer woningen voor Levitica. Ze kostten \$2.000 per stuk. Een man die Charles A. Carrol heette, uit Denver, Colorado, zorgde voor de bewoners om de nieuwe kolonie te vestigen. Het bleken allemaal klaplopers te zijn, uitgezonderd ene Franklin P. White. White was rechtbankverslaggever in Denver geweest, maar ontpopte zich nu als boer en tuinman, en werkte voor \$6 per week op het veld.

1893 Op 25 juni trouwden Andrew Howland en Francis Newbrough te Shalam.

1891 Het experiment met 'Levitica' duurde twee jaar. Howland had op zeker moment 150 Mexicaanse arbeiders op de loonlijst staan met een totaal van \$250 per dag om het op te bouwen. Hij nam ook een paar van de 'Leviticanen' in dienst die wilden werken (Franklin White was de belangrijkste), maar de meesten gaven er de voorkeur aan de Mexicanen het werk te laten doen. Howland opende een niet-commerciële 'genootschapswinkel' om gedurende deze periode te voorzien in de behoeften van de Mexicanen. Toen duidelijk werd dat dit 'Levitic Plan' nooit zou werken, huurde Howland twee spoorwagens en betaalde hun terugreis naar Denver, Colorado. Levitica werd een 'spookstad'.

1893 Het Faithist-Weeshuis-Experiment. Zoals Oahspe instrueerde, gaf Howland het op

1897 om te trachten met volwassenen te werken en concentreerde zich uitsluitend op de verzorging van de 25 overblijvende weeskinderen. Zijn voornaamste zorg was het zoeken en ontwikkelen van een nijverheid of industrie die hen en hun Koninkrijk dat nog moest komen zou onderhouden. Dit begon tegelijk toen Levitica op gang kwam.

Hij probeerde gewassen te telen, en begon met mais, tarwe, gerst, suikerriet, bonen en pinda's. Hij beplante 14 ha. met rozijnenwijnstokken (zoals dr. Newbrough had gewild) en nog eens 14 ha. met appel-, perzik-, peren-, abrikozen- en pruimenbomen. Hij experimenteerde met vijgen, nectarines en artisjokken. 2 ha. met broeibakken werden geïnstalleerd voor tuingroenten. Maar de irrigatie vanuit de wispelturige Rio Grande was een onzekere factor, en er bestond geen markt voor de producten die rijp werden. Konijnen vreten de tere appel- en perenboompjes op voor ze konden gaan groeien. De

vorst vernielde veel van de vruchten die aan het rijpen waren. Hij probeerde het met luzerne en canaigre, maar daar was ook geen vraag naar.

Daarna gaf hij het op om gewassen op dit land te telen en begon met dieren. Hij ging kippen fokken, maar op een nacht vroren ze alle duizend dood.

1897 Howlands laatste poging om te voorzien in een industrie voor de kinderen was het bouwen van een melkinrichting om melkproducten te gaan verkopen. In 1899 installeerde hij pasteuriseerapparatuur en probeerde zijn zuivelproducten in El Paso, Texas, aan de markt te brengen. Maar de uitgaven voor productie en bezorging waren te groot om enige winst te maken.

Omstreeks het jaar 1899 begonnen ook droogte en irrigatie ernstige problemen te veroorzaken, de gewassen verdorven op het veld en de springvloed van de rivier vernietigden kostbare landbouwgrond. Uiteindelijk begon het vermogen van Howland in hoge mate te slinken en raakte hij in financiële problemen. Vele mensen begonnen de kolonie te verlaten.

1900 De financiële uitgaven voor deze jaren kostten Howland bijna een half miljoen dollar, en nog kon de kolonie zichzelf niet onderhouden. Er waren nog andere problemen dan financiële. Toen sommige kinderen de leeftijd van 13 jaar bereikten raakte een meisje zwanger en twee anderen gingen er met Mexicanen vandoor.

1901 Op 2 januari verzocht Howland de rechtbank om vrijstelling van aansprakelijkheid voor Shalam van de weeskinderen die nog overbleven waren, allemaal onder de veertien jaar. Rechter W.Parker willigde zijn verzoek een paar maanden later in.

1901 Op 11 juli werden tien van de kinderen opgenomen door het Buckner Tehuis in Dallas, Texas, een instituut van de Baptisten Kerk. Anderen gingen naar een weeshuis in Denver. De zwarte jongen werd geadopteerd door Booker Washington en er werd ook een particulier huis gevonden voor een Chinese jongen. Dus werd er voor de meeste kinderen huisvesting gevonden.

1901 Mr. en Mrs. Howland weigerden afstand te doen van vijf van de kinderen, die nog zes jaar bij hen in Shalam bleven wonen. Om gedurende deze jaren de kost te **1907** verdienen voor zijn gezin ventte Howland met landbouwproducten van deur tot deur in de streek van Las Cruces, en ook met eigengemaakte snoepjes, koekjes en aardappelchips.

1907 Op 30 november trok de familie Howland weg uit Shalam.

Het landgoed van de kolonie werd voor \$60.000 verkocht.

Ze woonden ongeveer een jaar in Californië en verhuisden vervolgens naar 1019 East Rio Grande Street in El Paso, Texas.

1908 Justine zei dat haar moeder en Andrew Howland naderhand de "New Thought" literatuur ter hand namen, maar dat zij de Oahspe bleven verkopen vanuit hun huis in El Paso. Toen de druk van 1891 was uitverkocht lieten ze in 1910 een herdruk maken onder de naam 'Justine Ballou Newbrough'.

1917 Andrew Howland overleed dat jaar te El Paso, in de leeftijd van 82 jaar. Hij werd op 1 november 1835 in New Bedford, Mass. geboren, het enige kind van een welgestelde familie (de Howland Eilanden in de Stille Oceaan werden naar zijn verwanten genoemd). De begrafenis vanuit hun huis werd geleid door Ds. Miles Hanson van de First Congregational Church, maar mevr. Howland vertelde dat ze naderhand de Faithist riten aan zijn graf had gelezen.

In die tijd trouwde Justine en werd haar naam Mrs. W.B. Williams.

1922 Francis V. Howland overleed in El Paso, omringd door haar eigen dochter Justine en twee van de dochters uit de kolonie, die geen andere moeder kenden. Ze was de

achterkleindochter van William Bell en Susanna Grinnell. Haar voorgeslacht gaat terug tot Peter Grinnel, die in 1638 uit Frankrijk naar Newport, Rhode Island, emigreerde.

1926 werd de Engelse editie van Oahspe gepubliceerd, ofschoon delen ervan reeds in 1911 door de "Oahspe Home" Letchworth, Herts, Engeland waren gedrukt.

1935 verkocht Justine de platen en 2700 niet ingebonden exemplaren van de Oahspe uit 1910 aan Wing Anderson. Justine vertelde dat ze, ergens in de jaren in El Paso, de schilderijen van haar vader, waar ze niet van hield, verbrandde.

1938 Dat jaar verliep het auteursrecht op Oahspe en werd het boek "vogelvrij", hetgeen betekent dat iedereen het mag uitgeven. Wing Anderson had het auteursrecht tot 1952 kunnen verlengen, maar dat deed hij niet.

1940 Wing Anderson organiseerde nog twee pogingen om Jehovih's Koninkrijk op Aarde te stichten. De eerste was in Salt Lake City, Utah, en de tweede in Montrose, Colorado. De geschiedenis ervan verliep overeenkomstig die van Shalam en Levitica, maar op kleinere schaal. Tijdens deze jaren publiceerde Wing ook 'Spiritualis', 'Ouranohen', 'Book of Gratiyus', 'Government of Faithist Fraternities' en de inhoud van sommige van John Lants drukproeven van het oorspronkelijke Boek van Ben met de nieuwe titel: 'Book of Knowledge'.

1947 was het cyclische, honderdste jaar, van de Dageraad van Kosmon (1848), en, alsof dit symbolisch was voor het Amerikaanse continent, openbaarden zich de eerste vliegende schotels (UFO's) nabij Mt. Rainier aan de westkust in de staat Washington.

1952 Op 8 november van dat jaar arriveerden op de begraafplaats van Las Cruces in Nieuw-Mexico een viertal Faithists, n.l. W.W. Crosby uit Prescott, Arizona; Ray Schlipmann en G.W. Neiffer van de Essenen van Kosmon uit Montrose, Colorado, en E.H. Dringman uit Kimball, Nebraska. Ze waren gekomen met een bestelauto waarmee ze honderden kilometers hadden gereisd.

Ze laadden een granieten monument uit en plaatsten het met eerbied op het graf van dr. John Newbrough. Het plan om de gedenkplaat op te richten werd georganiseerd door W.W. Crosby en Mark W. Phetteplace, de secretaris-penningmeester van de Essenen van Kosmon. Op de granieten gedenkplaat op het graf van dr. Newbrough staat vermeld:

**AAN U
JEHOVIH-SCHEPPER
ZIJ LOF EN DANK
VOOR BROEDER
JOHN B. NEWBROUGH
5 JUNI 1828 - 23 APRIL 1891
DOOR WIENS HANDEN
DE NIEUWE BIJBEL OAH SPE
VOOR DE WERELD
WERD GESCHREVEN**

1957 Vele van de deelnemers aan de pogingen tot kolonisatie in Salt Lake City en Montrose trokken weg voor een eigen poging tot kolonisatie. En zo werden nieuwe Oahspe lezers geïnspireerd om het plan voor het beloofde Koninkrijk van Jehovih op Aarde te organiseren en voort te zetten.

1960 herdrukte Ray Palmer de versie van de Oahspe uit 1882. Ook kwam in dat jaar de tweede Engelse editie uit.

1965 In een brief van 3 november schreef Wing Anderson: geen van de betrokkenen, behalve de dochter van John Ballou Newbrough, is nu nog in leven. Een andere betrouwbare bron vermeldt nu dat Justine Newbrough naar het geestelijk leven is overgegaan.

1969 werd 'The Faithist Journal' gepubliceerd. Het werd opgezet door Dorothy McGonegle en overgenomen door Joan en Zane Harmon, toen Dorothy ziek werd. Tussen 1969 en 1975 werd het blad naar ongeveer 700 mensen verzonden; in de U.S.A., naar Canada en overzee. Een kleiner aantal mensen is er echter in geïnteresseerd.

1970 Op 5 april van dat jaar overleed Wing Anderson.

1972 In juni gaf Ray Palmer een nieuwe editie van de 'groene Oahspe uit.,

1974 werden er plannen gemaakt om de 'John Lant proefdrukken' van de originele versie van Oahspe te publiceren, indien ze gevonden zouden kunnen worden. Ray Palmer hoopte het oorspronkelijke, op de Scholes getypte manuscript, te vinden en uit te geven.

1975 kwam de derde Engelse uitgave van Oahspe uit.

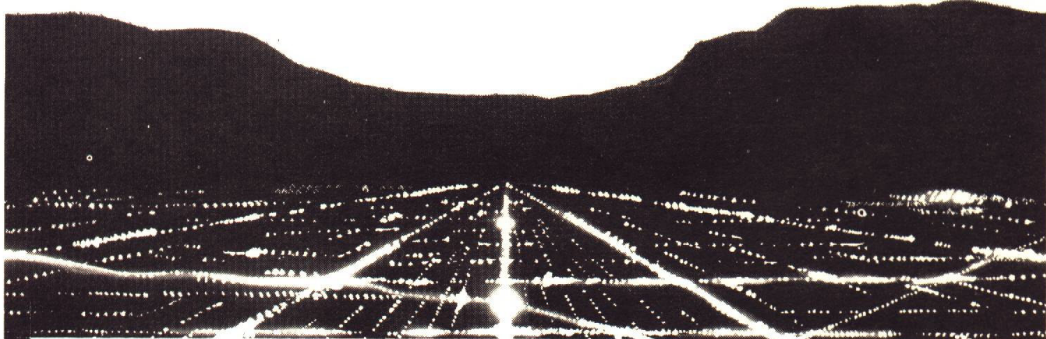
Jim Dennon
maart 1975

Graf van John B. Newbrough op de begraafplaats van Las Cruces in New Mexico

ANYONE WHO HAS EVER WONDERED ABOUT **UFOs**

SHOULD READ THE MOST EXCITING BOOK OF OUR TIME . . . **OAH SPE**

Do you think flying saucers are new? Then read OAH SPE! A whole panorama of aerial and space vessels, described as though from today's newspapers.

Do you wonder at Einstein's theories? Then read OAH SPE! He could have gotten his information there! Uncounted thousands of tons of meteorites fall to Earth each day, yet space is nearly empty of them. OAH SPE knew it in 1882! Space is dark, say our daring astronauts. So did OAH SPE in 1882, and tells us why! Archaeologists have made amazing discoveries of ancient races and dead cities and civilizations since 1882. They might have discovered them sooner had they read OAH SPE.

Is there really a Hell? Who manages the Earth, the Solar System, the Universe — and how? How do the different religions fit into God's one Universe? OAH SPE tells all this,

and a thousand more answers to man's most difficult questions.

A history of the higher and lower heavens and of the earth for the past 24,000 years; also a brief history of the preceding 55,000 years. An explanation of all the world's religions; the cosmogony of the universe; the creation of the planets, of man; new commandments applicable to the present day; the unseen worlds. Written in 1881, Oahspe's science is today being confirmed by space satellites, new archaeological discoveries and many other sources.

Could be the UFO BREAKTHROUGH. A BARGAIN at the price.

\$21.95 plus \$2.50 postage and handling
(simulated leather binding, 8x10, 1008 pages, illustrated, index, commentary)

Order from: AMHERST PRESS
Amherst, WI 54406

USE ORDER BLANK ON PAGE 38

Luchtfoto Shalam kolonie

Fraternal van de Shalam Kolonie 1895

Klaslokaal in Shalam in 1887

Speelterrein met cactushaag

Enige tuinen in 1896

Schuur van de Shalam kolonie in 1894

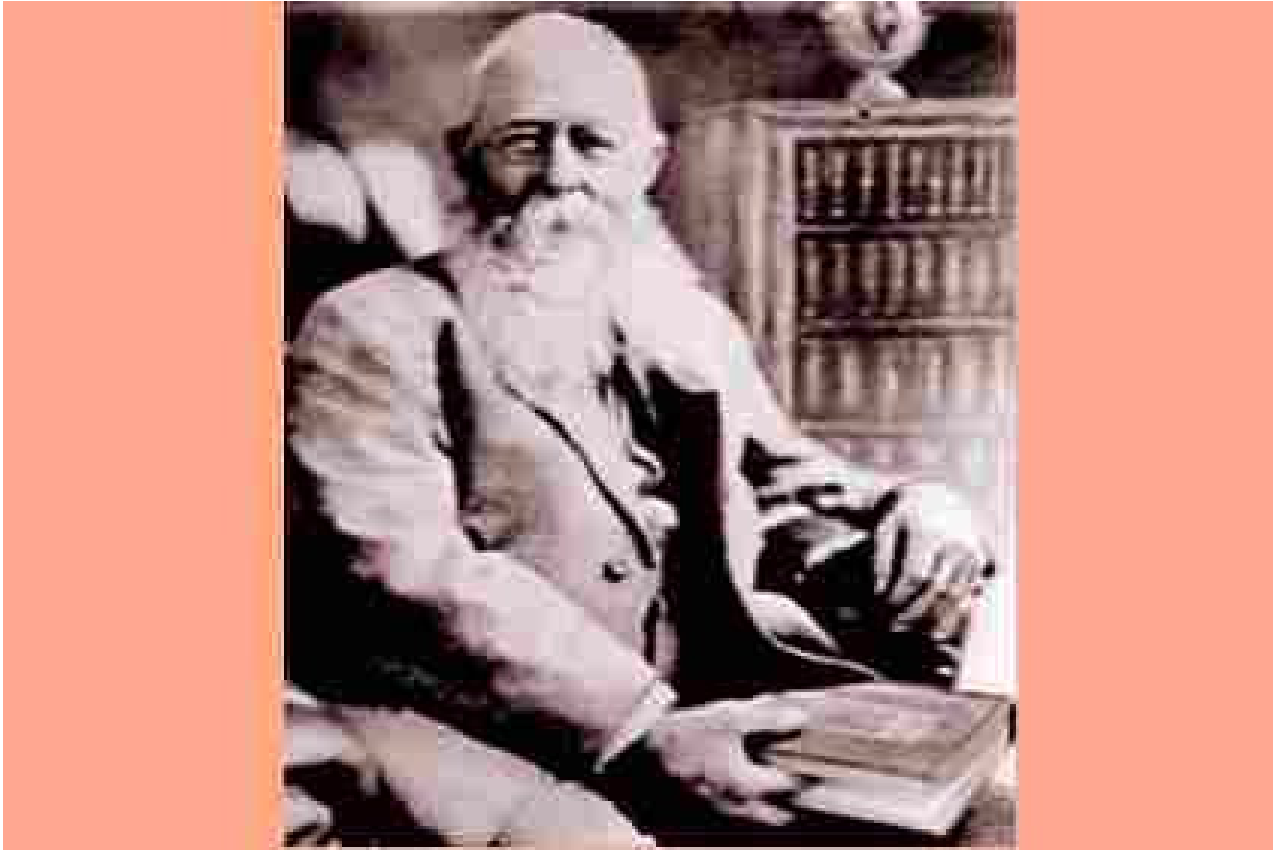
Het Fraternum in 1899

NMSU-studenten op bezoek in 1900

Het grote koloniehuis in 1970

Mr. Andrew Howland in 1900

Dr. John Ballou Newbrough in 1880